

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

van

du

WOENSDAG 25 FEBRUARI 2015

MERCREDI 25 FEVRIER 2015

Namiddag

Après-midi

La séance est ouverte à 13.51 heures et présidée par M. Philippe Goffin.

De vergadering wordt geopend om 13.51 uur en voorgezeten door de heer Philippe Goffin.

01 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Karin Jiroflée aan de staatssecretaris voor Bestrijding van de sociale fraude, Privacy en Noordzee, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, over "het gesprek over Facebook" (nr. 1982)

- de heer Peter Dedecker aan de staatssecretaris voor Bestrijding van de sociale fraude, Privacy en Noordzee, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, over "het gesprek met Facebook" (nr. 2125)

- de heer Georges Dallemagne aan de staatssecretaris voor Bestrijding van de sociale fraude, Privacy en Noordzee, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, over "de nieuwe algemene gebruiksvoorwaarden van de sociaalnetwerksite Facebook" (nr. 2145)

- de heer Egbert Lachaert aan de staatssecretaris voor Bestrijding van de sociale fraude, Privacy en Noordzee, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, over "de stand van zaken betreffende de nieuwe privacyregels van Facebook" (nr. 2225)

- de heer Stefaan Van Hecke aan de staatssecretaris voor Bestrijding van de sociale fraude, Privacy en Noordzee, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, over "de resultaten van het overleg met Facebook" (nr. 2361)

- mevrouw Caroline Cassart-Mailleux aan de staatssecretaris voor Bestrijding van de sociale fraude, Privacy en Noordzee, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, over "de gebruiksvoorwaarden van Facebook en de privacy van de gebruikers" (nr. 2429)

01 Questions jointes de

- Mme Karin Jiroflée au secrétaire d'État à la Lutte contre la fraude sociale, à la Protection de la vie privée et à la Mer du Nord, adjoint à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, sur "l'entretien à propos de Facebook" (n° 1982)

- M. Peter Dedecker au secrétaire d'État à la Lutte contre la fraude sociale, à la Protection de la vie privée et à la Mer du Nord, adjoint à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, sur "l'entretien sollicité par Facebook" (n° 2125)

- M. Georges Dallemagne au secrétaire d'État à la Lutte contre la fraude sociale, à la Protection de la vie privée et à la Mer du Nord, adjoint à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, sur "les nouvelles conditions générales d'utilisation du réseau social Facebook" (n° 2145)

- M. Egbert Lachaert au secrétaire d'État à la Lutte contre la fraude sociale, à la Protection de la vie privée et à la Mer du Nord, adjoint à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, sur "l'état de la situation concernant les nouvelles règles en matière de respect de la vie privée de Facebook" (n° 2225)

- M. Stefaan Van Hecke au secrétaire d'État à la Lutte contre la fraude sociale, à la Protection de la vie privée et à la Mer du Nord, adjoint à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, sur "les résultats de la concertation avec Facebook" (n° 2361)

- Mme Caroline Cassart-Mailleux au secrétaire d'État à la Lutte contre la fraude sociale, à la Protection de la vie privée et à la Mer du Nord, adjoint à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, sur "les conditions d'utilisation de Facebook vis-à-vis de la protection de la vie privée" (n° 2429)

01.01 Karin Jiroflée (sp.a): Er is al heel wat gebeurd sinds de indiening van onze vraag. Ik merk dat alle partijen het onderwerp genegen zijn.

Enkele weken geleden behandelden we in onze commissie heel wat vragen over Facebook en de uitgebreide privacyregels. Er was de hoorzitting met de privacycommissie. U zei bij die eerste keer dat u

vooral naar Europa keek om het probleem samen op te lossen. Ik vind dat een goede zaak. We vroegen ons af of er ook in ons Belgisch staatje iets diende te gebeuren. We hebben dan de privacycommissie gehoord, die ook de kaart van Europa trekt. Ze zei wel dat Facebook de Belgische wet moet naleven.

U kondigde dan aan dat u een gesprek met Facebook zou hebben. In de media las ik dat zulks intussen is gebeurd. U hebt daar enkele zaken over verteld.

Kunt u meer vertellen over de inhoud van dat gesprek? Hoe gaat het nu verder?

01.02 Egbert Lachaert (Open Vld): Mijnheer de staatssecretaris, er zijn enorme stappen vooruit gezet sinds de start van het debat in onze commissie. Verschillende Parlementsleden hier aanwezig hebben de problematiek al bij u aangekaart. U hebt toen zelf gesuggereerd om de privacycommissie uit te nodigen. Het Parlement heeft dat ook gedaan. Dat was zeer verhelderend. Ik ben heel blij dat u verdere initiatieven hebt genomen en de zaak opvolgt. Facebook heeft positief gereageerd, in die zin dat het bedrijf een gesprek is aangegaan.

Wat is het resultaat van dat overleg? We lazen er een en ander over in de pers. We horen het liever uit de eerste hand. Hoe is dat overleg verlopen?

Zijn er engagementen genomen? Zijn er vervolgafspraken belegd?

Wat zijn de verdere gevolgen op Europees niveau? In de eerste antwoorden op de diverse vragen over Facebook hebt u ook gezegd dat een gecoördineerde Europese aanpak aan te raden is.

Bovendien zouden de verschillende privacy-autoriteiten elkaar begin februari ontmoet hebben. Wat is daar dan het vervolg van? Welke initiatieven worden daar genomen?

01.03 Peter Dedecker (N-VA): Met deze vraag, die we met een aantal commissieleden hebben ingediend, wensen wij een follow-up van uw aangekondigd gesprek met Facebook. We hebben er al een en ander over gelezen in de pers. We hadden van u toch graag wat meer details vernomen.

Hoe ging het overleg precies in zijn werk? Was dat een overleg tussen u en Facebook of tussen u, de privacycommissie en Facebook? Waren er ook nog andere partijen bij betrokken? Het gaat immers niet alleen over privacy maar ook over consumentenzaken.

Tijdens de recentste hoorzitting met de privacycommissie werd gewezen op de conclusies van een paper dat Facebook de consumentenwetgeving niet naleeft. Is er sprake van een gezamenlijk optreden, niet alleen van de verschillende privacyinstanties op Europees vlak, maar ook van uw collega Peeters? Graag hadden we een beetje meer details gekregen.

01.04 Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): We hebben het geregeld over het aangehaalde thema. Ik zal niet zeggen dat het om een lijdensweg gaat. Alleszins hebben we samen al een heel traject afgelegd om u wakker te schudden.

Toen we onze eerste vragen aan u stelden, schoof u het dossier door naar de privacycommissie, want u wilde geen Don Quichot spelen tegen Facebook, zoals u het uitdrukte. We hebben de privacycommissie inderdaad uitgenodigd.

01.05 Staatssecretaris Bart Tommelein: U mag mij niet half citeren. Ik heb gezegd dat ik wel David tegen Goliath wil zijn, maar niet Don Quichot.

01.06 Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Dat zal ik onthouden.

U schuift de hete aardappel dus door naar de privacycommissie. Eerlijk gezegd, wij hebben ook wat moet trekken en sleuren, vooraleer de voorzitter van de privacycommissie zei dat er een probleem met de privacywetgeving is. Toen dat was gebeurd, kwam u weer op het toneel, mijnheer de staatssecretaris, en zei u dat u, desnoods juridisch, in de aanval gaat. Ik dacht dat u toen vertrokken was.

Op 18 februari vond overleg plaats met Facebook. Volgens krantenberichten zou Facebook hebben ontkend dat de gebruikersgegevens worden doorgespeeld aan derden, die ze zouden kunnen gebruiken voor

reclamedoeleinden. Facebook zou dat hebben gezegd; ik weet niet of dat waar is, want ik was niet op het overleg aanwezig. U zult dat kunnen bevestigen of ontkennen. Na het onderhoud liet u ook uitschijnen geen directe actie tegen Facebook te willen ondernemen, maar samen met het bedrijf aan een oplossing te willen werken. David was onmiddellijk weer verdwenen.

De privacycommissie denkt hier blijkbaar anders over. Volgens haar is er een inbreuk op de wetgeving.

Bent u nog steeds van oordeel dat de nieuwe gebruiksvoorwaarden van Facebook een inbreuk zijn op de Belgische wetgeving of bent u na het gesprek met Facebook beginnen te twijfelen? Zo ja, op welke punten? Betreft het enkel de privacywetgeving of is er meer aan de hand? Het is misschien niet direct uw bevoegdheid, maar er waren mogelijk ook problemen met het auteursrecht en de consumentenbescherming? Zo neen, wat heeft u van mening doen veranderen?

Welke stappen wilt u nu verder ondernemen? Wat moeten wij begrijpen onder uw uitspraak dat u de strijd om het behoud van de privacy liever aangaat met Facebook, dan tegen hen? Dat begrijp ik niet zo goed.

Hoever staat het met de Europese aanpak van het probleem? Wat zijn de resultaten van de vergaderingen met de andere privacycommissies van de Europese Unie?

01.07 Staatssecretaris **Bart Tommelein**: Ik zal eerst antwoorden op de vraag van de heer Dedecker over de consumentenwetgeving. Ik heb inderdaad aan de minister van Consumenten, de heer Peeters, de vraag gesteld om te bekijken in welke mate bepaalde zaken in strijd zouden zijn met de consumentenwetgeving. Ik ben daarvoor inderdaad immers niet bevoegd.

Voor alle duidelijkheid, als men wat dieper op het dossier ingaat, stelt men vast dat het niet Duitsland is, maar de deelstaat Hamburg, die wat straffer was dan de rest. Uw uitspraak "België zou wat meer Duitsland moeten zijn", moet u dus al veranderen in "België moet wat meer Hamburg zijn".

In het begin was voor mij al duidelijk dat een aantal zaken onder de loep moesten worden genomen.

Collega's, voor alle duidelijkheid, ik ben niet de baas van de privacycommissie, u bent daarvan de baas. Dat is ook een van de redenen waarom ik voorgesteld heb dat u die privacycommissie eens zelf hoort. Ik kan wel vragen stellen aan de privacycommissie en ik kan wel suggesties doen, maar ik kan geen bevelen geven aan de privacycommissie.

Ik geef eerlijk toe dat ik zelf aan de privacycommissie, als staatssecretaris bevoegd voor de Privacy, heb gevraagd een en ander in verband met Facebook en Snapchat nader te onderzoeken. Dat dat allemaal niet van vandaag op morgen gaat, is ondertussen ook reeds duidelijk geworden, het is een vrij ingewikkelde materie.

Het is trouwens de eerste keer in ons land dat een 'gespecialiseerde' staatssecretaris bevoegd voor de Privacy is aangesteld, naast de privacycommissie, die steeds autonoom gewerkt heeft. Vroeger zat de bevoegdheid inzake privacy, net zoals in de meeste andere landen van Europa, bij de minister van Justitie. In een onderhoud met mijn collega Koen Geens heb ik de afspraak gemaakt dat er nu meer aandacht zal gegeven worden aan het bevoegdheidsdomein privacy en hij is daar zeer tevreden over. Dat kan nu ook, omdat de bevoegdheid niet meer ressorteert onder een zeer zwaar departement als Justitie, dat ook heel wat andere katten te geselen heeft.

De aanleiding tot de hele discussie zijn de nieuwe gebruikersvoorwaarden van Facebook, die overigens een kleine uitbreiding betekenen van de huidige praktijken van Facebook. Het is allemaal niet zo verschrikkelijk nieuw, ook al is het Parlement pas later tot het besef gekomen dat er iets moet gebeuren, aangezien we op een point of no return zijn beland. De grens van het beslissingsrecht over onze gegevens voor Facebook is bereikt en het moet duidelijk worden dat wij, zelfs als klein land, niet alles toelaten. Ook al ben ik liberaal, de grens van wat met het oog op de bescherming van de privacy is toegelaten, is bereikt.

Ik heb inderdaad verschillende keren mijn bekommernissen geuit over de nieuwe gebruikersvoorwaarden in de media en ik heb in december van vorig jaar, nog voordat de vragen in het Parlement aan mij werden gesteld, aan de privacycommissie officieel verzocht om een onderzoek in te stellen naar de nieuwe gebruikersvoorwaarden bij Facebook. De aanleiding daarvoor was trouwens Nederland, en niet Duitsland. Ik had inderdaad vastgesteld dat er in Nederland een onderzoek liep en ik heb de privacycommissie verzocht

ook eens te onderzoeken in welke mate de gebruikersvoorwaarden van Facebook conform de Belgische wetgeving zijn.

Later heeft een consumentenorganisatie in Hamburg klacht ingediend. De rechtbank oordeelde daarop dat een Duitse rechtbank ter zake bevoegd was en niet een rechtbank in Ierland, en dat Facebook moest worden bekeken als een Amerikaans en geen Iers bedrijf.

Belangrijk is wel dat ik zelf geen onderhoud heb aangevraagd met Facebook. Ik was nog altijd via de privacycommissie aan het bekijken op welke manier de zaken konden worden aangepakt. Ik herinner mij dat enkele Parlementsleden er hun twijfels over uitten of een grote, internationale firma als Facebook met de staatssecretaris van een klein land zou willen praten. Als het bedrijf al geen antwoorden geeft op brieven, wat zou het dan met ons land rond de tafel willen gaan zitten? Tot mijn grote verbazing heeft Facebook zelf om een onderhoud gevraagd en dat heeft vorige week woensdag plaatsgevonden. Het was een onderhoud met de Brusselse Managing Director, samen met de verantwoordelijke voor de Public Policy en het hoofd van het privacybeleid. Het ging om een Zweed, een Duitse en een Brit.

De functie van hoofd van de Privacy Policy is zeer recent tot stand gekomen. Hij is verantwoordelijk voor heel de wereld, behalve voor de Verenigde Staten en Canada. Dat is volgens mij toch wel het teken dat het bedrijf een bepaalde druk voelt. Met andere woorden, die man was nog maar vier weken in dienst en had als taak het privacybeleid gekregen. Men voelt dus duidelijk aan dat de aandacht voor de privacy in Europa, en dan vooral in Brussel, niet te negeren valt.

Ik heb geluisterd naar wat Facebook over het bedrijf en de diverse diensten die het verstrekt, te zeggen had. Ik heb verschillende vragen gesteld over de praktijk. Wij hebben ook gediscussieerd over de verschillende investeringen en over het actuele onderwerp. Het was een zeer constructief gesprek, moet ik zeggen.

Mijnheer Van Hecke, er staat altijd in de persberichten dat er niet wordt samengewerkt, maar ik stel toch maar vast dat ik goed samenwerk met Koen Geens, Kris Peeters, Elke Sleurs en zelfs met mijn voorganger John Crombez. Waarom zou ik dan met Facebook geen goede samenwerking mogen hebben?

Ik werk ook goed samen met de leden van de MR, met mevrouw Marghem, met mevrouw Galant. Ik heb in mijn bevoegdheidsdomeinen steeds een zeer goede samenwerking met mijn collega's, want ik ben geen man die de controverse en de oorlog opzoekt.

Ik heb zelfs al een paar keer moeten corrigeren dat ik geen strijd tegen Facebook voer. Ik maak Facebook erop attent dat een aantal zaken niet stroken met onze wetgeving en dat het bedrijf zich aan de wetgeving moet aanpassen. Ik moet dat ook zeggen tegen andere organisaties die de wetgeving niet respecteren. Dat geldt dus ook voor Facebook.

Het is uiteraard een grote internationale firma met 1,4 miljard actieve gebruikers en meer dan 5 miljoen actieve gebruikers in België.

Het grootste probleem is dat Facebook in de media nooit een gezicht heeft, tenzij de heer Zuckerberg, die in Californië woont en die blijkbaar ook zeer sterk op zijn privacy is gesteld, als ik de kranten mag geloven.

Ik heb gezegd wat voor ons de belangrijkste pijnpunten waren, ook rekening houdend met de oproep om meer lef aan de dag te leggen, mijnheer Van Hecke.

Het ging in de eerste plaats over een gebrek aan duidelijkheid over de doelstellingen van de verwerking en over de entiteiten met wie de data zullen worden gedeeld. Het gebrek aan duidelijkheid is onmiskenbaar.

Ik heb de vertegenwoordigers ook gewezen op de praktijk waarbij alle foto's en video's van gebruikers voor niet-commerciële doeleinden door Facebook zouden kunnen worden gebruikt. Men heeft gezegd dat dat niet de bedoeling is. Men liet zoiets in de publieke opinie en in de pers al uitschijnen: wat men op Facebook zet, kan men opeens in Spanje of Amerika op straat in een advertentie voor Marie Jo zien hangen. Ik denk dat men consumenten heeft proberen wijs te maken dat men hun foto's zou gebruiken om ze dan te zien verschijnen in de cinema, aan krantenkiosken. Men heeft mij bevestigd dat dit niet de bedoeling is.

Natuurlijk heb ik wel vragen bij het feit dat wanneer iemand "vind ik leuk" aanklikt, men die foto's toont aan wie nog via Facebook verbonden is of zelfs niet.

Voorts heb ik het gebrek aan geïnformeerde toestemming van de gebruiker voor de dataverwerking aangekaart. Dat heeft toch duidelijk te maken met privacy. Men heeft mij geantwoord bereid te zijn hiermee rekening te houden en in samenspraak met ons voor meer informatie en transparantie te zorgen inzake de gewijzigde gebruikersvoorwaarden. Ik heb ook onmiddellijk gezegd dat ik geen zware onderhandelingen wilde voeren of technische zaken wilde bediscussiëren: dat is de taak van de privacycommissie. Die voert op dit moment een aantal onderzoeken uit. Wij hadden gezamenlijk een studie besteld, die ondertussen werd bekendgemaakt. Het was niet mijn taak om te onderhandelen met Facebook. Ik moet het beleid uitstippelen en een aantal richtlijnen aangeven, maar het is de privacycommissie die een aantal zaken onderzoekt met collega's uit andere Europese landen waarmee ze op dit moment samen zit.

Het bedrijf heeft er mij ook op gewezen dat er heel wat misverstanden bestaan over de gebruikersvoorwaarden die eind januari werden ingevoerd. Men heeft benadrukt dat sommige misverstanden zijn ontstaan bij de poging van het bedrijf om reeds bestaande gebruikersvoorwaarden te verduidelijken. Grondige wijzigingen werden volgens de woordvoerders niet doorgevoerd en Facebook ontkent zelfs categorisch gebruikersgegevens door te spelen aan derden die ze zouden mogen gebruiken voor reclamedoeleinden. Ik heb al gezegd dat het volgens de vertegenwoordigers van Facebook een misverstand is dat foto's van gebruikers zullen opduiken in reclameboodschappen; enkel de profielfoto zal worden gebruikt.

Ik heb uiteraard gezegd dat we alles zullen nagaan en verifiëren. Men heeft mij voorgesteld om op die punten verduidelijkingen te bezorgen. Ik zal natuurlijk aandachtig bekijken wat men aan de privacycommissie en aan mij bezorgt. Ik heb ook naar bijkomende analyses gevraagd, om er toch voor te zorgen dat de rechten van de gebruikers zeer nauwlettend worden gerespecteerd.

Ik ben dan even mijn boekje te buiten gegaan en ben even staatssecretaris voor betere communicatie geworden, mijnheer Van Hecke. Ik heb mij niet kunnen inhouden. U weet dat ik geen jurist ben, zoals u; ik ben een communicatiewetenschapper. Ik heb Facebook gevraagd dat ze toch wat meer aandacht zou hebben voor haar communicatie, dat ze wat meer respect zou opbrengen en meer zou investeren in haar educatieve en pedagogische rol. In onze samenleving gebruiken immers heel wat jonge mensen Facebook, maar ook heel wat mensen in een zwakkere positie, die niet zo mondig zijn als u of ik. Meerdere mensen in onze samenleving zijn niet zo mondig en kunnen de gevolgen niet altijd even goed inschatten. Dat bedoel ik niet neerbuigend. Wel heb ik gezegd dat Facebook als internationale firma ook op dat vlak een rol heeft te spelen.

Ik kan begrijpen dat Facebook met groeipijnen te kampen heeft, zeker als we het groeiproces van dat bedrijf bekijken. Facebook is nog niet zo heel lang geleden gestart en is op dit moment een van de grootste socialemediabedrijven ter wereld, met 1,4 miljard actieve gebruikers. Ik kan mij dan wel inbeelden dat dit bedrijf nog wat werk voor de boeg heeft op een aantal domeinen, bijvoorbeeld inzake de deontologische verplichtingen als bedrijf en op het vlak van een duidelijke communicatie met de klanten. Ik heb dus gevraagd om rekening te houden met jongeren en met sociaal kwetsbare groepen.

Sta me toe om de verdere stappen nu even te verduidelijken.

Facebook heeft beloofd om te antwoorden op de uitgebreide vragenlijst die werd toegestuurd door onze Belgische privacycommissie. Ten tweede, op korte termijn zal Facebook ook overleg plegen met onze Belgische privacycommissie.

Ik blijf bij mijn gegeven, vanaf de eerste dag al, dat het weinig zin heeft om als individueel land of als individuele privacycommissie op te treden tegen Facebook. Net zoals in andere dossiers, bijvoorbeeld op het vlak van veiligheid of inzake PNR-gegevens, blijf ik pleiten voor een sterkere Europese aanpak inzake deze problematiek. Wij zitten hier met Facebook niet op een eiland. Misschien is ons land wel een interessant land met zijn verschillende talen en verschillende profielen, zodat ons land een laboratoriumfunctie kan hebben. Dat geldt wel voor meerdere dingen in de advertentiowereld, maar wij leven niet op een eiland. De problemen die wij kennen inzake jongeren, sociaal zwakkeren en communicatie met de burgers, zullen ook wel in andere Europese landen bestaan.

Indien dat niet kan met 28 lidstaten, kies ik er effectief voor om de handen in elkaar te slaan met die landen die vandaag ook alert zijn voor de problematiek. Dat zijn Nederland, Duitsland – meer bepaald Hamburg – en Frankrijk. Het is dus niet onbelangrijk dat wij op dat punt proberen bilaterale, trilaterale of multilaterale

contacten te hebben.

Op Europees niveau is een coördinatiewerkgroep opgericht. Nederland is daarvan de voortrekker. Ik heb bij de aanvang van mijn betoog opgemerkt dat vooral Nederland en niet Duitsland, mijnheer Dedecker, bij mij de eerste knipperlichten heeft doen branden. Zelfs op dat moment heb ik al aan de privacycommissie gevraagd eens na te gaan wat de problemen zijn.

Wij zullen samen de gemeenschappelijke pijnpunten of een inbreukenlijst proberen samen te stellen. Facebook heeft zelf aangegeven dat het dat liever heeft. Het heeft voor het bedrijf weinig zin om met ieder land individueel dergelijke gesprekken te voeren, wanneer er een aantal gemeenschappelijke problemen zijn. Facebook zou dan ook liever hebben dat een en ander op Europees niveau gebeurt.

Ik heb op de Europese Top van Riga alsook op de Europese Top hier in Brussel al voor een sterke democratische privacywaakhond gepleit, namelijk een Data Protection Board in Europa, die dergelijke zaken kan aanpakken. Op die manier kunnen de 28 landen zoveel mogelijk een gemeenschappelijk standpunt innemen.

Een en ander neemt natuurlijk niet weg dat ik de nationale privacycommissies bevoegd acht voor hun eigen gegevens. De privacywetgevingen zijn nu eenmaal nog altijd niet Europees en behelzen nog altijd nationale privacywetgevingen.

Wij hebben natuurlijk een enigszins verouderde wetgeving uit het jaar 1991. Ook op dat vlak zullen wij samen de komende periode veel werk hebben.

Wij zullen dus een gezamenlijk standpunt innemen en wij zullen een gezamenlijke inbreukenlijst maken als basis voor eventuele bijkomende acties op nationaal niveau.

Wij hebben hetzelfde met Google gedaan en hebben daar resultaten mee behaald. Wij merken nu dat Frankrijk en Duitsland al meedoen. Dat zijn twee heel belangrijke landen binnen Europa die mee aan de kar trekken.

Ik herhaal: wanneer door Facebook geen afdoende stappen worden gezet...

Ik ben geen tegenstander van sociale media. Ik ben er een absolute voorstander van. Zij bieden ongelooflijke opportuniteiten. Ik vertel altijd heel graag dat mijn 81-jarige vader met zijn kinderen, kleinkinderen, kennissenkring en zijn zus, die niet in dezelfde stad woont, via dat socialemediakanaal communiceert. Voor hem zijn de sociale media een ongelooflijke vooruitgang in zijn leven. Personen zoals hij, moeten immers niet langer geïsoleerd wachten tot iemand bij hen langskomt. Zij kunnen ook nog op digitale wijze en via dat prachtige instrument contacten hebben.

Onze eerste minister, Charles Michel, heeft aan de mensen van Facebook gevraagd een aantal zaken te doen, bijvoorbeeld ervoor zorgen dat wij samenwerken in de strijd tegen extremisme, jihadisme en religieus fanatisme, uiteraard binnen de grenzen van de privacy. Dat betekent dus niet dat wij de strijd tegen een bedrijf willen voeren, maar wel dat wij een bedrijf moeten wijzen op zijn verplichtingen en op het feit dat het de wetgeving moet naleven, zowel op Belgisch als op Europees niveau.

Of het nu gaat om Facebook, een bankinstelling, een verzekeringsinstelling, een vervoermaatschappij of een luchtvaartmaatschappij, het zal mij worst wezen. Voor mij is Facebook een bedrijf. Ik wil de mensen hiervoor waarschuwen: heel veel mensen denken dat Facebook *nice to have* is, iets waarmee men zich kan bezighouden en waaraan men heel zijn leven kan toevertrouwen. Men staat er echter niet bij stil dat Facebook een bedrijf is, dat duizenden mensen tewerkstelt en winst wil maken. Is dat verkeerd? Neen, maar ik vind wel dat de mensen zich daarvan meer bewust moeten zijn en dat zij daar voorzichtiger mee moeten zijn. Facebook moet ook daar zijn rol spelen en die mensen duidelijk maken dat het een bedrijf is en geen uniek, aangenaam tijdverdijsel.

Als zij zowel de Europese als onze eigen nationale privacyreglementeringen niet respecteren, dan zijn gerechtelijke stappen niet uitgesloten. Ik zal daarmee niet beginnen. Als ik een discussie heb met mijn buurman – wat ik nooit heb, want ik ben een uitstekende buur en ik ben ook niet veel thuis – dan probeer ik het probleem eerst onder elkaar op te lossen in plaats van meteen naar de rechtbank te stappen. Als de haag te hoog is of de bomen te veel overgroeien, dan vraag ik beleefd of hij daarvoor een oplossing kan

vinden. Desnoods help ik hem de boom te snoeien. Het is pas als er geen oplossing komt voor de problemen dat men gerechtelijke stappen zet. Als wij die stap dan zetten, dan ben ik er nog altijd van overtuigd dat wij dat het best gezamenlijk met andere landen doen en niet alleen. Ik geef dus voorrang aan samenwerking en overleg. U mag mij opjagen, mijnheer Van Hecke, maar op dat vlak zal het u niet lukken.

Ik heb mij overigens niet beperkt tot Facebook. Ik heb gevraagd aan de privacycommissie om ook eens WhatsApp onder de loep te nemen. Ik wacht nog altijd op de resultaten daarvan. WhatsApp en Instagram zijn onderaannemingen van Facebook, zij maken evengoed deel uit van deze discussie. Het zijn filialen van Facebook.

Ik sluit af.

Volgens mij is het in het belang van de privacy beter om de strijd aan te gaan samen met Facebook dan om een strijd te voeren tegen Facebook. Het is natuurlijk politiek en mediatiek leuk om te horen dat die Tommelein eens gaat boksen tegen Mark Zuckerberg en te kijken wie het eerst op zijn neus krijgt, maar dat ga ik dus niet doen. Ik ga proberen om samen met de mensen van Facebook in overleg tot resultaten te komen.

Google heeft reeds bewezen dat het kan. In Frankrijk, Spanje en Italië heeft Google al akkoorden gesloten. De regeling die nu wordt overeengekomen met die landen wordt in principe zelfs uitgerold in alle Europese landen. Met andere woorden, wij kunnen zelfs een voortrekker zijn. Als wij erin slagen om Facebook te overtuigen dat zij de wetgeving moet naleven, dan zijn we een voortrekker geweest. Dan is het alleszins een feit dat u daaraan hebt bijgedragen. Ik dank u daarvoor.

Ik zal in de toekomst met dezelfde dosis lef blijven handelen, mijnheer Van Hecke en mevrouw Jiroflée.

01.08 Karin Jiroflée (sp.a): Mijnheer de staatssecretaris, ik wil u in ieder geval bedanken voor uw zeer uitgebreid antwoord en voor uw openheid over de manier waarop u dit thema het liefst aanpakt.

Dat Facebook liever met Europa of een aantal landen samen praat, verbaast mij natuurlijk niet. Op die manier moeten ze ook maar een keer een inspanning doen. Op die manier dreigt echter ook de eigenheid van elk land een beetje verloren te gaan. Dat zij dat liever willen, kan ik mij voorstellen. De vraag is natuurlijk wat België wil.

Ik hoor u zeggen dat u aan de twee fronten wil blijven werken. Ik ben bereid om dat te geloven. Ik mis echter een beetje de timing. Wanneer zal Europa of zullen die vier landen die u genoemd hebt actie ondernemen? Wanneer zullen die gesprekken beginnen? Wanneer is voor u de maat vol? Als dit alles niet helpt, zult u zeker gerechtelijke stappen overwegen. Ik wil dus graag weten hoever ze volgens u kunnen gaan. Ik pleit er gewoon voor dat we heel scherp in het oog blijven houden dat onze nationale wetgeving wordt gerespecteerd, liefst zo snel mogelijk. Dit is van cruciaal belang.

01.09 Peter Dedecker (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw antwoord.

U bent begonnen met het antwoord op mijn vraag over de samenwerking met uw collega, vicepremier Kris Peeters. Ik heb die vraag trouwens ook bij hem ingediend, maar ze moet nog worden beantwoord.

Ik ben benieuwd wat er zal gebeuren en wat er is gebeurd. Dit is immers geen nieuw dossier. Het bestaat al enkele jaren in een aantal andere Europese landen. Ik ben benieuwd wat de Belgische regeringen, zowel de huidige als de vorige, hiermee hebben gedaan. Wat heeft uw voorganger, Johan Vande Lanotte, gedaan vanuit zijn bevoegdheid inzake consumentenbescherming?

Ik heb ook een overleg gevraagd met een aantal consumentenorganisaties. Ik ben benieuwd wat daaruit zal komen. In Duitsland gaf een consumentenorganisatie een goed voorbeeld en ook in België zou een proactieve aanpak van de consumentenorganisaties mogen.

Het moet geen strijd tegen Facebook zijn, maar een strijd voor onze privacy. Dat is heel belangrijk. Mijnheer Van Hecke, u vraagt meer naar een strijd tegen een bedrijf. Ik vind dat een heel gevaarlijke redenering. Soms verschillen wij daarin van mening. In mijn filosofie moet een controledienst voor belastingen, privacy of voedselveiligheid er in de eerste plaats zijn opdat de bedrijven en anderen de wet respecteren. Hun visie

moet niet zijn om iemand eens goed te pakken. Er moet een proactieve en behulpzame visie zijn, om ervoor te zorgen dat de wetten worden gerespecteerd. Dat is heel belangrijk. Als het niet goedschiks kan, moet het uiteraard kwaadschiks gaan. Dat was en blijft mijn oproep toen ik vroeg om meer zoals Duitsland te zijn. Blijkbaar gaat het om Hamburg, maar dat stoort mij niet.

U zegt dat Nederland een voortrekkersrol speelt. Dat is vreemd, want die voorwaarden gelden niet in Duitsland. Duitsland moest nu inderdaad iets minder een voortrekkersrol spelen, want ze hebben dat gedaan vóór de wijziging van de voorwaarden.

Het is Nederland dat de strijd nu voert met de nieuwe voorwaarden. Duitsland heeft daarvan op dit moment geen last meer, want die nieuwe voorwaarden...

01.10 Staatssecretaris **Bart Tommelein**: Mijnheer Dedecker, u veralgemeent heel snel. Het gaat om enkele voorwaarden. Niet alle voorwaarden zijn daarvoor geschikt.

01.11 **Peter Dedecker** (N-VA): Voor een deel gaat het om codificering.

01.12 Staatssecretaris **Bart Tommelein**: U weet dat we in heel Europa aan een nieuwe privacyverordening aan het werken zijn. U kunt natuurlijk verwachten dat ik de wetgeving heel erg verstreng en nog zwaarder maak dan in Duitsland. Dan kan Frankrijk ze nog strenger proberen te maken dan België. Zo blijven we doorgaan natuurlijk. Ik streef naar een globale Europese aanpak waarbij de bescherming voor alle Facebookgebruikers, ook in Europa, dezelfde is. Dan zal ik al heel tevreden zijn.

01.13 **Peter Dedecker** (N-VA): Dat is inderdaad een zeer belangrijk punt, en ik steun u daar ook in. Maar dit lijkt mij het verhaal op lange termijn. Europa is niet de snelste om tot eenstemmigheid en samenwerking te komen. In afwachting daarvan mogen we ons niet laten doen, wat inderdaad ook niet gebeurt. Op termijn is die verordening daarvoor inderdaad de beste duurzame oplossing.

U zegt ook dat er aan de bewustwording gewerkt moet worden, dat Facebook een bedrijf is en geen liefdadigheidsinstelling. Daar wil ik ook aan toevoegen dat Facebook vandaag een zeer dominante speler geworden is, misschien niet in de zin dat ze een sterke machtspositie heeft zoals in de telecomsector, maar het is wel bijna onmogelijk geworden om eraan te ontsnappen. Ook al is men zelf geen lid van Facebook, toch wordt men gevolgd op allerlei andere websites. Het is een belangrijk instrument om uw sociaal leven uit te bouwen. Zelfs in de politiek kan men haast niet meer zonder. Het feit dat het een bedrijf is, mag geen excuus zijn.

01.14 **Egbert Lachaert** (Open Vld): Mijnheer de staatssecretaris, ik denk dat u de situatie goed geschetst heeft. Het is volgens mij wel van groot belang om ieders rol toch eens goed te duiden. U krijgt een aantal vragen van collega Van Hecke over uw initieel optreden, maar u heeft terecht gezegd dat niet u maar de privacycommissie de regels moet afdwingen. De staatssecretaris bepaalt het beleid en de regels, maar het is de privacycommissie die de bestaande privacywet moet toepassen en de naleving ervan verzekeren.

In de privacycommissie is er een controleorgaan. Dat controleorgaan moet politieel optreden als er overtredingen van de privacywet zijn. Dat orgaan staat trouwens onder de supervisie van de Kamer van volksvertegenwoordigers. De suggestie van de staatssecretaris van vorige keer was juist van in het begin: het is aan de Kamer om het controleorgaan en de privacycommissie te ondervragen over de vooruitgang in een bepaald dossier.

U hebt een goed initiatief genomen door uw gesprek met Facebook, mijnheer de staatssecretaris. Er is al één belangrijke conclusie, die in het begin niet duidelijk was, met name dat het Belgisch recht wel degelijk van toepassing is. Uiteindelijk heeft men in Duitsland ook niet meer gezegd dan dat zij hun regels kunnen toepassen. Meer heeft men eigenlijk niet gedaan.

Wij gaan eigenlijk veel verder dan vele andere landen door te zeggen dat Facebook de Belgische wet moet naleven. Wij zullen met het bedrijf bespreken hoe dat precies op de beste manier zal worden gedaan, maar wij zijn eigenlijk duidelijk. De privacycommissie is heel duidelijk geweest in het Parlement: de Belgische wet is van toepassing en moet worden gerespecteerd.

Ik hoop dat de gesprekken in de komende tijd verder constructief verlopen. Ik heb ook gehoord over de initiatieven op Europees niveau, maar als deze niet vooruitgaan, mag dat geen afbreuk doen aan het feit dat

de Belgische wet moet worden toegepast.

Mijn conclusie is dan ook dat het nuttig zou zijn dat de privacycommissie en het controleorgaan in een volgende commissie binnen afzienbare tijd nogmaals worden gehoord om na te gaan of er is geantwoord op de vragenlijst en wat de privacycommissie daar verder mee zal doen.

01.15 Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Mijnheer de staatssecretaris, Facebook heeft een aantal engagementen aangegaan, onder meer met betrekking tot de geïnformeerde toestemming. Tezelfdertijd betwist Facebook ook een aantal zaken die haar ten laste worden gelegd. Het is belangrijk dat u of de privacycommissie – dat hangt ervan af hoelang er nog wordt gepingpong – effectief controle uitoefent op hetgeen Facebook beweert en dat de engagementen die het bedrijf is aangegaan, worden gecontroleerd. Daarvoor rekenen wij op u en op de privacycommissie.

Ik dacht voorts dat u ook een brief had gestuurd naar Facebook met de vraag om de voorwaarden nogmaals uit te stellen, of dat de privacycommissie dat heeft gedaan. Ik neem aan dat Facebook u heeft meegedeeld dat het dat niet zal doen. Ik heb geen bericht ontvangen dat de voorwaarden worden uitgesteld. Met andere woorden, wat doet een waakhond die blaft en vraagt om de voorwaarden uit te stellen, waarop Facebook dat weigert? Die hond kruipt weer in zijn mand.

Ik vind eerlijk gezegd – dat is een gedeelde verantwoordelijkheid – dat het bijzonder traag gaat. Wij kunnen ons nu verschuilen achter het voornemen om eendrachtig, samen met Europa, op te treden en een lijst op te maken. Ondertussen zijn de voorwaarden echter wel van toepassing en zijn er inbreuken op de Belgische wetgeving, maar gebeurt er niets concreets om dat te doen stoppen. Ik verwacht van u als staatssecretaris bevoegd voor Privacy een gevat optreden. Als er inbreuken zijn, verwacht ik dat u optreedt.

Als we zo verder gaan, dan staan we tegen de zomervakantie nergens.

01.16 Staatssecretaris Bart Tommelein: Mijnheer de voorzitter, ik wil toch nog even repliceren.

De **voorzitter:** Kort.

01.17 Staatssecretaris Bart Tommelein: Ik kan er ook niet aan doen dat er zoveel vragen zijn.

Ik wil nog even zeggen dat er, wat de timing betreft, deze week nog gesprekken zijn om te bekijken wat in de komende periode moet worden gedaan. Gisteren vonden die in Hamburg plaats en morgen in Amsterdam of Den Haag.

Het is uiteraard niet de bedoeling om alles op straat te gooien. Het lijkt mij niet wenselijk dat ik hier elke stap in de onderhandelingen met Facebook moet komen uitleggen, mijnheer Van Hecke. Dit gebeurt ook niet in een gerechtelijk onderzoek. Wij kunnen niet, enerzijds, Facebook te vriend houden en, anderzijds, een openlijke strijd voeren. Op een bepaald moment moet er een vertrouwensbasis worden gecreëerd.

Wat Europa betreft, mijnheer Dedecker, meen ik dat dit misschien niet de snelste procedure is, maar ik blijf ervan overtuigd dat een globale Europese aanpak de hoogste bescherming biedt voor het privacygehalte van de maatregelen die worden genomen.

Het gaat allemaal niet snel genoeg, maar ondertussen is er gedurende vier maanden een staatssecretaris bevoegd voor de Privacy. Ik kan toch maar moeilijk het leger inzetten? Sommige van mijn collega's kunnen het leger inzetten als er een probleem is, maar ik kan moeilijk het leger inzetten tegen Facebook, mijnheer Van Hecke. Ik kan er alleen maar op wijzen dat de wet moet worden nageleefd.

01.18 Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Wij hebben ook rechtbanken.

01.19 Staatssecretaris Bart Tommelein: Ook zij zullen vandaag in kort geding een aantal uitspraken doen in de strijd tegen Facebook.

Er is een antwoord van 300 bladzijden binnengekomen van Facebook aan de privacycommissie. Ik meen dat de privacycommissie niet zodanig is bestaft dat zij zomaar in een handomdraai 300 bladzijden kan verwerken. Het gaat vooral over de discussie wie bevoegd is: de Ierse Data Protection Authority of een andere autoriteit? Met andere woorden, dit is op juridisch vlak – om de woorden van Jan Beaus te

gebruiken – “gene kattenpis”.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

02 Vraag van mevrouw Evita Willaert aan de staatssecretaris voor Bestrijding van de sociale fraude, Privacy en Noordzee, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, over "het beroepsgeheim van sociaal assistenten" (nr. 2240)

02 Question de Mme Evita Willaert au secrétaire d'État à la Lutte contre la fraude sociale, à la Protection de la vie privée et à la Mer du Nord, adjoint à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, sur "le secret professionnel des assistants sociaux" (n° 2240)

02.01 **Evita Willaert** (Ecolo-Groen): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, het debat over radicalisering en vooral over de manier waarop wij dit fenomeen kunnen voorkomen en terugdraaien, woedt al een hele tijd. Het kende een hoogtepunt in de weken na de vreselijke aanslagen in Parijs, maar het krijgt nog steeds, terecht, veel aandacht in de politiek en de media.

Het is in dit debat erg belangrijk om aandacht te hebben voor de hele keten, van preventie tot de bestrijding van terrorisme. Even belangrijk is het om ervoor te zorgen dat basisrechten van burgers niet worden geschonden of teruggeschroefd, onder het mom van een noodsituatie of omdat het doel de middelen heiligt.

In uw bevoegdheid van staatssecretaris vervult u hierin een zeer belangrijke rol.

Enige tijd geleden hoorde ik uw Vlaamse collega's Homans en Crevits praten over de mogelijkheid om jongeren in de gaten te houden, om mogelijke tekenen van radicalisering op tijd te kunnen signaleren. Onder meer sociaal assistenten en straathoekwerkers zouden meer op tekenen van radicalisering moeten gaan letten.

Minister Homans sprak zich ook uit als voorstander van het opheffen van het beroepsgeheim van sociaal assistenten in specifieke gevallen, wat wettelijk ook niet van de poes zou zijn, maar gaf aan dat daarover binnenkort overleg met u, staatssecretaris bevoegd voor de Privacy, zou plaatsvinden.

Heeft dit overleg intussen plaatsgevonden? Zo ja, bent u tot een overeenkomst gekomen? Kunt u ons uw visie geven op het delicate spanningsveld tussen het signaleren van, bijvoorbeeld, de radicalisering van personen of groepen, in dit geval jongeren, enerzijds, en het recht op privacy en het beroepsgeheim, anderzijds?

02.02 Staatssecretaris **Bart Tommelein**: Mijnheer de voorzitter, op 28 januari 2015 hadden viceminister-president Homans en ik een kort overleg, een open en zeer verkennend gesprek, waarbij wij nagingen hoe wij onderling optimaal kunnen samenwerken omdat wij een aantal aanverwante bevoegdheidsaspecten hebben.

Wegens het verkennend karakter van het gesprek werden er niet meteen aanwijsbare resultaten geboekt, laat staan dat wij in de specifieke zaak die u aankaart tot een overeenkomst zijn gekomen. Dat laatste was ook niet meteen het oogmerk van het gesprek.

Uiteraard werd tijdens dit gesprek de problematiek van het opheffen van het beroepsgeheim van maatschappelijke OCMW-werkers, OCMW-raadsleden en OCMW-voorzitters geschetst. Mevrouw Homans verwees naar het destijds door haar in de Senaat ingediende wetsvoorstel dat het accuraat bestrijden van bijstandsuitkerings- en domiciliefraude beoogde. Op mijn beurt verwees ik naar het initiatief in mijn beleidsbrief, dat ertoe strekt om met de bevoegde collega's een rondetafel te organiseren met enkele OCMW's uit centrum- en grote steden uit de drie Gewesten, om te komen tot een betere fraudebestrijding. Mevrouw Homans zei dat zij aan deze rondetafel wil participeren. Ik zal dat ook vragen aan haar collega's uit Brussel en Wallonië.

Noteer dat het in dezen niet altijd over een exclusieve bevoegdheid inzake sociale fraude gaat, maar tevens inzake armoedebestrijding, waarvoor collega Sleurs bevoegd is, alsook inzake het wijzigen van het Strafwetboek, waarvoor collega Geens bevoegd is, en uiteraard inzake de OCMW's, wat zowel een regionale als lokale bevoegdheid is.

Het beroepsgeheim in de hulpverlening beschermt onrechtstreeks de privacy van de cliënt. Daarmee dient omzichtig omgesprongen te worden, dat geef ik toe. Het beroepsgeheim is immers een verplichting in hoofde van de hulpverlener, maar het is tegelijk een vertrouwensinstrument dat vaak toelaat dat een persoon net de stap zet naar de hulpverlening die hij zoekt of nodig heeft. Er bestaan natuurlijk uitzonderingen op het beroepsgeheim, in geval van een noodtoestand of bij schuldig hulpverzuim, al zijn die beperkt.

De privacywet voorziet bovendien in een bijzondere bescherming van gevoelige persoonsgegevens, zoals raciale of etnische afkomst, politieke of religieuze overtuigingen, kortom precies die gegevens die nuttig zijn in de strijd tegen de radicalisering.

Over de relatie tussen het signaleren van radicalisering en privacy ben ik van mening dat wij onze fundamentele rechten op een stringente wijze tegenover elkaar moeten afwegen. Het recht op privacy mag geen absoluut recht zijn. De taak van de overheid om burgers te beschermen moet niet noodzakelijk ten koste gaan van de vrijheden van diezelfde burgers. Concreet dient elke maatregel die een inmenging in het privéleven van de burger met zich mee kan brengen, te voldoen aan de principes van de privacywetgeving, namelijk een welbepaald doel dienen, de beperking van het privéleven moet strikt noodzakelijk zijn om dat doel te bereiken en de uitvoering ervan moet proportioneel zijn.

Bovendien moet de maatregel gepaard gaan met de nodige rechtswaarborgen voor de burger, ook in het licht van grondwettelijke en internationaalrechtelijke verbintenissen. Ik herinner u eraan dat privacy een belangrijk item is op Europees niveau. Daarnet hebben wij daarover al een discussie gevoerd. Europa houdt daarop ook toezicht voor die materies die onder haar bevoegdheid vallen.

Dat toont allemaal aan dat wij omzichtig moeten omspringen met de beperkingen die wij opleggen aan het recht op privacy.

Inzake de melding van radicalisering in relatie tot het beroepsgeheim, verwijs ik naar de wet van 2010 op de bijzondere inlichtingenmethoden, de zogenaamde BIM-wet, en naar de wet van 1998 houdende de regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten. Die wetten behoren tot de bevoegdheid van mijn goede collega Geens, minister van Justitie. De wetgever is ter zake van oordeel dat alle overheidsdiensten hun medewerking moeten verlenen als onze inlichtingendienst erom verzoekt. Dat staat zo in artikel 40 van de wet van 30 november 1998. De personeelsleden moeten krachtens die wetgeving hun beroepsgeheim wel schenden door informatie te verschaffen als de inlichtingendienst erom verzoekt, maar zij moeten hun rol als vertrouwenspersoon kunnen blijven spelen. Volgens mij wordt de informatie dan ook beter verstrekt onder strikte voorwaarden, waarbij rekening wordt gehouden met die vertrouwensrelatie en met het principe van het beroepsgeheim.

De Veiligheid van de Staat opereert binnen wettelijke kaders, waarin het beroepsgeheim, de bronbescherming, de classificatie van de informatie en de bescherming van de privacy verankerd zijn. Ik meen dat wij er dan ook goed aan doen om het kabinet van de minister van Justitie verder te betrekken bij het overleg dat wij daaromtrent zullen voeren.

02.03 Evita Willaert (Ecolo-Groen): Mijnheer de staatssecretaris, ik begrijp dat wij de bezorgdheid delen in het zeer omzichtig omspringen met dergelijke materie, uiteraard in respect voor de wet. Wij rekenen ook op u als de behoeder van de privacy en van de wettelijke bepalingen daaromtrent.

Voorts kan ik u alleen maar bijtreden als u zegt dat het beroepsgeheim precies bestaat om mensen te kunnen blijven bereiken en te kunnen blijven begeleiden. Het is aldus inderdaad zeer belangrijk om daar heel omzichtig mee om te springen.

Ik kijk uit naar de verdere resultaten van het rondetafelgesprek dat zal plaatsvinden. Ik reken erop, zoals ik al zei, dat u ter zake zeer omzichtig zult handelen.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

03 Question de Mme Laurette Onkelinx au ministre de la Justice sur "le contrôle des imams étrangers" (n° 2099)

03 Vraag van mevrouw Laurette Onkelinx aan de minister van Justitie over "het toezicht op

buitenlandse imams" (nr. 2099)

03.01 Laurette Onkelinx (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, je souhaiterais connaître votre opinion sur une proposition de votre collègue, le secrétaire d'État M. Francken, qui, parlant de la délivrance d'un permis de séjour aux imams prêchant le salafisme, proposait que l'examen de la procédure pour le permis ne soit plus de la compétence de la Sûreté de l'État mais de l'OCAM, en tout cas pour le screening relatif aux imams originaires du Qatar et de l'Arabie Saoudite.

Je souhaitais connaître votre opinion car vous êtes directement concerné.

Qu'est-ce qui justifierait que la Sûreté de l'État ne soit plus directement aux manettes en la matière? Y a-t-il eu des défaillances? La Sûreté de l'État n'a-t-elle plus les moyens? Ne fait-elle pas bien son travail? Pourquoi transférer cette matière d'un organisme à un autre? Est-ce une bonne idée de se limiter aux imams provenant uniquement du Qatar ou de l'Arabie Saoudite?

On sait que le salafisme s'est répandu et qu'il ne se limite pas aux imams provenant du Qatar et d'Arabie Saoudite. C'est le profil des imams, leurs idées, leurs penchants, qui sont intéressants et pas seulement leur origine géographique.

Comment les choses se passent-elles au niveau international? Quelles procédures sont-elles utilisées par d'autres pays européens, dont nous pourrions nous inspirer pour améliorer notre travail de surveillance des imams?

Je suis d'accord pour aller plus loin dans la surveillance, mais comment être efficaces? Est-ce simplement en changeant l'examen des permis de séjour en fonction de l'origine géographique ou est-ce grâce à un travail d'une autre envergure?

03.02 Koen Geens, ministre: Comme je l'ai déjà indiqué, il y a deux semaines en réponse aux questions posées par Mme Temmerman, introduire une obligation d'avis supplémentaire vis-à-vis de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace (OCAM) n'est pas évident. La mission de l'OCAM consiste en effet à définir le niveau de menace et ne vise pas la fourniture de renseignements qui pourraient être utiles dans le cadre du contrôle des imams étrangers.

En réponse à votre deuxième question, permettez-moi de décrire brièvement le cadre dans lequel la Sûreté de l'État échange des informations au niveau international. Il existe au sein de la communauté du renseignement de nombreux accords de coopération, tant sur le plan bilatéral que multilatéral. Vu la spécificité des services de renseignements liée entre autres au secret de la protection des sources, l'échange d'informations intervient dans la plupart des cas sur le plan bilatéral.

Concrètement, ces contacts se font au travers de réunions opérationnelles et d'analyses, et par la transmission de notes. La Sûreté de l'État a également des contacts avec d'autres services de renseignements au niveau multilatéral. Même s'il n'existe pas de structure spécifique au sein de l'Union européenne dans ce domaine, il y a une collaboration européenne de fait entre les services de renseignements.

La collaboration avec d'autres services de renseignements constitue pour la Sûreté une méthode essentielle de collecte d'informations importantes pour garantir les intérêts vitaux de la Belgique. Cette collaboration est intense, fréquente et fructueuse. Je ne peux qu'encourager, en tant que ministre de tutelle de la Sûreté de l'État, cet échange international d'informations.

Quant à votre quatrième question, il va de soi que les services de sécurité et de renseignements suivent certains pays connus pour leur discours idéologique, et ce notamment en se fondant sur l'idée que des personnes susceptibles de constituer un danger pour la sécurité de la Belgique pourraient s'y trouver.

La problématique des imams étrangers radicaux est complexe et doit, dans une large mesure, être considérée au plan international. En effet, les imams ne sont pas uniquement présents dans les pays connus pour leur discours idéologique extrémiste. Du point de vue du renseignement, il importe donc d'entretenir un bon échange d'informations au niveau international entre les services de renseignements et de sécurité au sujet de ces imams radicaux et de ne pas se focaliser purement et simplement sur certains pays.

Cinquièmement, comme je l'ai déjà dit, le suivi de cette problématique doit être considéré de manière globale, ce qui requiert de disposer du personnel nécessaire. Les problèmes budgétaires pour le secteur de la sécurité, y compris donc pour la Sûreté de l'État, seront discutés lors du contrôle budgétaire imminent.

Sixième question: je vous décris brièvement la procédure concernant la thématique. Lorsqu'un imam étranger mentionne des activités d'imam comme motif de séjour sur sa demande de visa, les Affaires étrangères demandent l'avis de l'Office des Étrangers, qui à son tour demande un avis à la Sûreté de l'État. Si la personne en question est connue de la Sûreté de l'État de manière négative, par exemple en raison de propos ou d'opinions extrémistes, ces informations pertinentes sont rapidement transmises. Ainsi, l'Intérieur, et plus précisément l'Office des Étrangers, est l'autorité compétente pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en Belgique. Les Affaires étrangères, de leur côté, sont concernées en ce sens qu'une demande de visa peut être introduite auprès d'une ambassade ou d'un consulat belge compétent pour le pays où réside le demandeur. Et finalement, la Justice est compétente, puisque la Sûreté de l'État émet des avis pour l'Office des Étrangers.

Voilà les réponses à vos six questions, madame Onkelinx.

03.03 Laurette Onkelinx (PS): Monsieur le président, je remercie M. le ministre. Nous avons le même avis sur la question; c'est une bonne chose.

Vous avez décrit la procédure, le travail d'échange d'informations qu'il y a entre la Sûreté de l'État et ses homologues. Ce qui m'intéresse également – mais cela ne figurait pas dans mes six questions –, c'est de savoir si d'autres systèmes existaient au niveau de l'Union européenne, qui sont peut-être plus intéressants que le nôtre pour le contrôle des imams.

Je ne connais pas la réponse à cette question; il serait peut-être intéressant de faire un screening des dispositifs étrangers pour déterminer si ceux-ci sont plus performants et si nous pouvons les mettre en évidence dans le cadre d'une meilleure lutte contre le radicalisme.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Vraag van mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de minister van Justitie over "de gerechtskosten" (nr. 2115)

04 Question de Mme Sabien Lahaye-Battheu au ministre de la Justice sur "les frais de justice" (n° 2115)

04.01 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de minister, de problematiek en de hoogte van de gerechtskosten zijn een item dat al lange tijd meegaat. Er werden al heel wat acties ondernomen om de gerechtskosten te verminderen. Zo werden bijvoorbeeld de kosten voor de telefoontap gehalveerd en werd ook voor meer concurrentie gezorgd in het kader van DNA-analyses, wat tot een voordeliger tarief leidde. Die acties hebben echter geen retroactieve werking, dus de achterstallen die geërfd werden van voorgangers op het departement konden op die manier niet volledig weggewerkt worden.

Vorig jaar werden, als ik het juist heb, voor 97 miljoen euro facturen vereffend inzake gerechtskosten. Gezien de besparingen ligt het budget dit jaar een stuk lager. De momenteel al ingebrachte facturen die wachten op betaling zouden al een flink bedrag vertegenwoordigen.

Mijnheer de minister, is er dit jaar voldoende budget om de achterstallen weg te werken en de nieuwe facturen te betalen? Kunt u zeggen hoeveel facturen er op dit ogenblik wachten op betaling? Kunt u al een tip van de sluier lichten over de wijze waarop de afgesproken besparing van 20 % zal worden gerealiseerd?

04.02 Minister Koen Geens: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Lahaye-Battheu, bij mijn aantreden eind 2014 heb ik mijn departement de opdracht gegeven zoveel mogelijk achterstand in de gerechtskosten weg te werken door een herverdeling van de resterende budgettaire middelen naar deze begrotingspost. De parketten werden aangemaand vóór kerst 2014 zoveel mogelijk betalingen uit te voeren met de middelen die hen aldus ter beschikking werden gesteld. Deze week nog had ik een constructieve vergadering met de gerechtstolken en de vertalers, die me bevestigden dat deze actie voelbaar was op hun terrein.

Dit betekent echter niet dat deze achterstand weggewerkt is. Deze zal nog wege op de budgetten van 2015 voor een bedrag van 45 miljoen, in zoverre de facturen reeds gekend zijn in het systeem. In de begrotingswet 2015 werd voor de uitgaven inzake gerechtskosten een krediet ingeschreven van 70 937 000 euro in vastleggingskrediet, en 71 102 000 euro in vereffeningskrediet.

Ik ben van mening dat deze budgetten niet zullen volstaan om de betalingen van 2015 te verrichten en de achterstand van 2014 en vorige jaren weg te werken. Daarom heb ik mijn departement de opdracht gegeven een actieplan uit te werken voor de gerechtskosten.

Dit actieplan is driedelig.

Ten eerste, mijn kabinet is, samen met de administratie, *quick wins* aan het uitwerken voor mijn potpourriwet. Die *quick wins* vloeien voort uit de vaststelling dat voorbijgestreefde kosten onvoldoende werden afgebouwd, zoals postzegels (12 miljoen euro), aangetekende zendingen (8 miljoen euro) en dagvaardingen (21 miljoen euro).

Ten tweede, het uitwerken van een duidelijk beheersmodel voor die en andere kosten binnen de FOD Justitie.

Ten derde, een traject met structurele maatregelen die rechtstreeks moeten bijdragen tot het in de hand houden van de kosten: het organiseren van een uniform en geïnformatiseerd boekhoudkundig afhandelingsproces, het onderhandelen en vereenvoudigen van de tariefstructuren van de telecomoperatoren, de tolken en vertalers en voor de DNA- en toxicologische analyses, de organisatie van een nationaal register van gerechtsdeskundigen, een efficiënter beheer van de bewijsstukken enzovoort.

04.03 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 Vraag van mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de minister van Justitie over "de telefoonkosten" (nr. 2123)

05 Question de Mme Sabien Lahaye-Battheu au ministre de la Justice sur "les coûts téléphoniques" (n° 2123)

05.01 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Een van de hoge uitgavenposten bij Justitie zijn de kosten voor telecomoperatoren, bijvoorbeeld voor het uitvoeren van een telefoontap. Vandaag zou de FOD Justitie een schuld van 24 miljoen euro bij de telecomoperatoren hebben. De tarieven voor de telefoontap zijn al gedaald tijdens de voorbije bestuursperiode, nadat uit de studie van het BIPT bleek dat de telecomoperatoren werkten aan de kostprijs vermenigvuldigd met twee.

Mijnheer de minister, u hebt aangekondigd dat u verder wil besparen. U zei onder andere dat u als belangrijke inkoper de contracten aan het heronderhandelen bent en 7 miljoen euro zou willen besparen in 2016.

Klopt het dat de schuld 24 miljoen euro bedraagt? Op welke termijn is er gepland om de schuld in te lossen?

Moet er bij de heronderhandeling van de contracten geen voorafgaande studie gebeuren door het BIPT en eventueel overleg met uw collega, de minister van Economie, om de telecomtarieven aan te passen?

Hoe en wanneer zullen 7 miljoen euro aan bijkomende besparingen kunnen gerealiseerd worden?

05.02 Minister Koen Geens: Mevrouw Lahaye-Battheu, het cijfer dat u aanhaalt, maakt het voorwerp uit van gerechtelijke procedures en kan daarom door mij noch ontkend, noch bevestigd worden. Ik kan wel bevestigen dat er in het verleden reeds oefeningen gedaan zijn om de tarieven van telefoontaps aan te passen aan de marktvoorwaarden. Dat was het geval in 2011 en in 2013.

Ook nu is aan het BIPT gevraagd een studie te maken over de geactualiseerde kostprijs van de dienstverlening. De studie gebeurt op basis van een vereenvoudigde aanpak van de tariefstructuur, die in samenwerking met het BIPT op 23 januari aan de telecomoperatoren werd voorgesteld. Die konden zich

over het algemeen vinden in de vereenvoudigde tariefstructuur, die van 27 tariefgroepen herleid wordt naar 7.

Dat moet de aanrekening en de facturatie aanzienlijk vereenvoudigen en de administratieve, boekhoudkundige lasten met de helft doen dalen, zowel voor de FOD Justitie als voor de telecomoperatoren zelf.

Een nieuwe vergadering wordt belegd, zodra de nieuwe kostprijsberekening van het BIPT gemaakt is.

05.03 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

06 Question de M. Philippe Goffin au ministre de la Justice sur "la non-connexion entre les banques de données des prisons et de la police" (n° 2166)

06 Vraag van de heer Philippe Goffin aan de minister van Justitie over "het niet verbonden zijn van de databanken van het gevangeniswezen en van de politie" (nr. 2166)

06.01 Philippe Goffin (MR): Monsieur le ministre, dans le cadre de l'action antiterroriste menée à Verviers le 15 janvier dernier, un des suspects évoqué dans l'enquête et recherché par la police était soupçonné d'avoir fui en Espagne. Il est rapidement apparu que cet homme se trouvait chez lui, à Molenbeek-Saint-Jean, et portait un bracelet électronique.

Vous avez expliqué, en commissions réunies de la Justice, de la Défense nationale et de l'Intérieur, que les banques de données des prisons et celles de la police ne sont pas connectées, mais que la police peut consulter les banques de données de la direction pénitentiaire. Une éventuelle connexion entre les banques de données coûterait 200 00 euros.

Sachant que l'accord de gouvernement et votre déclaration d'orientation politique prévoient toutes deux une telle connexion, je souhaiterais savoir, monsieur le ministre, dans quel délai celle-ci pourrait être effective. Est-il prévu de connecter les bases de données des prisons et de la police au cours de cette année? Dans l'attente d'une telle connexion, comment la police peut-elle consulter les banques de données de la direction pénitentiaire? Une procédure spécifique est-elle mise en place? Cette procédure est-elle applicable en cas d'urgence?

06.02 Koen Geens, ministre: Monsieur le président, j'ai annoncé, il y a quinze jours, le lancement de la nouvelle application SIDIS-suite pour les greffes des prisons. Grâce à cette nouvelle application SIDIS, il est possible d'établir le lien automatique entre les informations disponibles dans les prisons et les bases de données de la police.

Le démarrage de cette connexion est prévu pour la fin du mois de mars, soit dans un mois et demi environ.

La police fédérale a déjà accès à toutes les données de la base de données SIDIS-suite, ce qui lui permet de mettre à jour ces informations et de les mettre à la disposition de ses collaborateurs. Il s'agit d'un accès direct en lecture seule à l'application SIDIS-suite. Cette connexion est accessible aux collaborateurs de la police fédérale et permet de consulter en ligne les données que collationnent les établissements pénitentiaires. En attendant la solution définitive, à savoir la connexion, il y a déjà une transmission d'informations, mais sans système *push*, ce qui est précisément le progrès attendu par la solution définitive.

06.03 Philippe Goffin (MR): Monsieur le ministre, je vous remercie pour vos réponses, lesquelles n'appellent pas de réplique de ma part.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

07 Question de M. Philippe Goffin au ministre de la Justice sur "les fouilles de cellules dans les établissements pénitentiaires" (n° 2167)

07 Vraag van de heer Philippe Goffin aan de minister van Justitie over "het doorzoeken van cellen in de

penitentiaire inrichtingen" (nr. 2167)

07.01 Philippe Goffin (MR): Monsieur le ministre, comme vous le savez, trop d'objets interdits circulent dans les cellules. L'article 109 de la loi de principes organise la fouille dans les prisons. De nombreux gardiens nous ont expliqué qu'en vertu de cette loi, quand une fouille a lieu, ils doivent communiquer leur nom aux détenus. Cela peut causer des pressions dans les deux sens.

Dès lors, ne serait-il pas judicieux d'envisager la création d'un pool extérieur, même si cela implique une légère modification de la loi de principes? Au demeurant, dans votre déclaration, vous aviez indiqué qu'elle serait revue en partie. Ce pool externe permettrait d'atténuer le risque de pression du détenu sur le gardien.

Disposez-vous d'indications quant au nombre moyen de fouilles de cellules réalisées dans les établissements pénitentiaires? Quels types d'objets interdits sont-ils découverts à la suite de ces fouilles? Les moyens mis à la disposition des agents pénitentiaires afin de réaliser des fouilles de cellules vous semblent-ils suffisants? Estimez-vous que ce pool externe serait pertinent et susceptible de rendre les fouilles plus sereines?

07.02 Koen Geens, ministre: Monsieur le président, les fouilles des cellules font partie intégrante des fonctions essentielles du personnel pénitentiaire. Du reste, elles sont constitutives de la formation initiale. Il n'y a donc aucune raison de confier ces fouilles à un groupe spécialisé. Vu la quantité de fouilles qui ont lieu chaque année, cette piste n'apporterait pas de plus-value – bien au contraire. On parle en effet de plusieurs fouilles chaque jour par établissement.

Chaque direction de prison est responsable des fouilles, qui peuvent avoir lieu selon deux modalités: à la demande de la direction, s'il existe des indications qu'une fouille d'une ou plusieurs cellules est nécessaire, ou au hasard. Dans la pratique, elles ont lieu constamment. Je ne puis vous donner de chiffres précis, mais leur nombre est extrêmement élevé.

Les objets recherchés sont les objets interdits en vertu de la loi ou du règlement d'ordre intérieur.

Les problèmes que vous soulevez doivent être nuancés. Il est évident qu'en certaines circonstances, fouiller une cellule ne représente pas une tâche facile, notamment lorsqu'elle est surpeuplée ou qu'un détenu y réside depuis de nombreuses années. En pratique, le personnel trouve cependant toujours des solutions idoines et pragmatiques.

Les directions locales n'ont pas exprimé de demande spécifique pour changer la situation actuelle.

07.03 Philippe Goffin (MR): Monsieur le ministre, je vous remercie.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

08 Question de M. Philippe Goffin au ministre de la Justice sur "la gestion d'incidents en milieu carcéral" (n° 2168)

08 Vraag van de heer Philippe Goffin aan de minister van Justitie over "conflicthantering in de strafinrichtingen" (nr. 2168)

08.01 Philippe Goffin (MR): Monsieur le ministre, il n'est pas rare que des incidents d'une gravité certaine émaillent la vie carcérale. Récemment encore, à la prison de Forest, un détenu s'est rebellé contre des gardiens. L'un d'entre eux a eu le poumon perforé par le couteau artisanal qui a servi d'arme au détenu. Ce sont les interventions successives de plusieurs gardiens qui ont permis de maîtriser le détenu, après que celui-ci ait blessé six gardiens.

Les gardiens disposent de matériel de protection corporelle mais il n'est pas toujours aisé de s'en munir rapidement.

Monsieur le ministre, quelle formation est-elle dispensée aux gardiens en matière d'autodéfense? Une telle formation est-elle prévue dans le programme suivi par les aspirants agents pénitentiaires? Des formations continues, du suivi ou du recyclage de ces formations sont-ils prévus? Qui peut y participer?

Quel matériel est-il mis à la disposition des agents pénitentiaires pour faire face à un détenu armé ou à tout autre type de menace?

08.02 Koen Geens, ministre: Monsieur le président, la formation de base des agents pénitentiaires comprend actuellement des cours de gestion des situations de crise et des cours d'autodéfense.

En ce qui concerne le cours de gestion de situation de crise, la première partie de ce cours est théorique. Elle a lieu durant la douzième semaine de formation. Il y a de la théorie pendant quatre heures et de la pratique pendant treize heures. À ce stade, le stagiaire est prêt à envisager progressivement différents types d'incidents critiques qui feront partie intégrante de sa carrière professionnelle. Ensuite, des exercices pratiques auront lieu en treizième semaine, puis dans le courant du septième mois, lors d'une journée de rappel. Au terme de ce cours, les participants seront capables d'appliquer les différentes procédures réglementaires pour faire face aux incidents critiques dans un établissement pénitentiaire, de gérer les situations de crise, d'agir sur les facteurs clés afin de réduire significativement les éléments déclencheurs de situations de crise pour mieux gérer et prévenir l'escalade de la violence.

Pour ce qui est du cours d'autodéfense, ce cours débute aux alentours de la treizième semaine de formation. Il y a trois heures de théorie et quinze heures d'entraînement. À ce stade, les stagiaires ont déjà suivi plusieurs heures de sport pour une remise en condition. Il est temps dès lors d'aborder les cours d'autodéfense afin de leur permettre de faire face aux incidents critiques auxquels ils risquent d'être rapidement confrontés lors de leur stage sur le terrain. Au terme de ce cours, les participants sont capables d'utiliser les techniques enseignées pour pouvoir intervenir de façon professionnelle lors d'incidents avec les détenus, dans le respect des dispositions réglementaires, et de mieux maîtriser leur stress lors d'une situation conflictuelle.

En formation continue, au sein de tous les établissements, des entraîneurs internes dispensent des cours de gestion de conflits en vue de former l'ensemble du personnel des services extérieurs. La méthode utilisée est celle du modèle en cinq phases de la situation normale qui passe en situation d'agression verbale, ensuite physique, gérée par une intervention avant de se stabiliser à nouveau.

Un recyclage annuel est prévu. Le processus de cette formation en particulier est géré au niveau des établissements eux-mêmes. On constate une diminution des possibilités de formation en fonction de la difficulté des mises à disposition du personnel et d'un manque d'entraîneurs internes.

De nombreux établissements n'organisent donc plus ces formations. Nous nous situons cependant en période de transition, puisque les modalités de cette formation devraient être gérées dans le futur par ou en collaboration avec le centre de maîtrise de la violence qui est prévu au sein du corps de sécurité.

Il existe également un processus spécifique de formation d'équipes d'intervention au sein des établissements pénitentiaires choisis prioritairement en fonction des risques constatés. Ce processus est encore en phase de démarrage. Il consiste en la formation d'une quarantaine d'agents par établissement ciblé. La formation est dispensée au sein du corps de sécurité. Elle a une durée initiale de dix jours avec une sélection médicale et un recyclage d'un jour tous les six mois.

A côté de cela, diverses initiatives sont prises par le centre de formation pour proposer des formations continues en gestion de situation de crises mais aussi dans l'amélioration des compétences relationnelles qui doivent aussi participer à l'élaboration d'une sécurité dynamique. Ces formations sont tantôt spécifiques au personnel de surveillance, tantôt ouvertes à l'ensemble des catégories des personnels. Je joins à ma réponse le modèle en cinq phases de la gestion d'incidents et les fiches de référence des cours de gestion des situations de crise et d'autodéfense.

En ce qui concerne le matériel mis à la disposition des agents pénitentiaires pour faire face à un détenu armé ou à tout autre type de menace mais qui peut seulement être utilisé sur ordre explicite du directeur de l'établissement, chaque établissement est équipé de matériel de protection physique (casques, boucliers, matraques, menottes, entraves). Certains ont acquis des gants anti-coupures en kevlar pour pouvoir agir contre des couteaux artisanaux. Ce matériel, même placé en lieu sûr, est rapidement disponible.

Il est aussi possible sur décision de la hiérarchie de faire appel au peloton d'intervention. Cette équipe de quatre agents minimum dont un leader intervient en dernier recours interne. Elle a reçu une longue formation spécifique et est inscrite dans un programme de recyclage régulier. Les agents ont un équipement intégral

qui leur permet d'intervenir en se protégeant au maximum. Un délai minimum de vingt minutes est nécessaire pour les amener sur le terrain d'intervention. Ils doivent se briefer, s'équiper et se déplacer. Une fois arrivés sur le terrain, l'intervention est immédiate.

Il est aussi possible de faire appel aux forces de police en cas de présence d'armes susceptibles de mettre en danger les agents du peloton.

En conclusion, il me semble que les mesures nécessaires de protection sont actuellement prises.

Maintenant, monsieur le président, je crois que vous avez envie de travailler vous-même en prison, n'est-ce pas?

08.03 Philippe Goffin (MR): Je m'informe. Je vous remercie, monsieur le ministre.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

09 Vraag van mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de minister van Justitie over "de toekomst van de rechtbank te Veurne" (nr. 2342)

09 Question de Mme Sabien Lahaye-Battheu au ministre de la Justice sur "l'avenir du tribunal de Furnes" (n° 2342)

09.01 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de minister, deze vraag is een vervolg op de vraag die ik eind januari, samen met collega Degroote, heb gesteld over de rechtbank van Veurne.

U hebt ons toen gezegd dat er een denkpiste bestond om de huurovereenkomst van het gebouw vervroegd te beëindigen. Het betrof evenwel slechts een denkpiste en het was dus voorbarig om daarover iets definitiefs te zeggen.

Ik zou u graag enkele bijkomende vragen stellen, aangezien intussen in verschillende gemeenten uit het arrondissement Veurne initiatieven genomen werden, in de vorm van moties die in de gemeenteraden goedgekeurd werden. U kreeg ook voorstellen om de rechtbank eventueel op een andere locatie te organiseren.

Kunt u bevestigen dat het huurcontract van het gebouw nog loopt tot eind 2021? Wat zijn de contractuele opzeggmogelijkheden en de eventuele vergoedingen in geval van een vroegtijdige beëindiging?

Kunt u al antwoorden op de vraag of een alternatieve huisvestingsplaats een mogelijkheid is?

Wat waren uw antwoorden op de moties die u ontvangen hebt?

09.02 Minister Koen Geens: Mevrouw Lahaye-Battheu, ik verwijs eveneens naar het antwoord dat ik u al gaf op 21 januari.

Er is geen definitieve beslissing en er worden op dit ogenblik dus ook geen alternatieve voorstellen onderzocht. Zoals ik ook toen verduidelijkte, moet er een belangrijke besparing gebeuren, door efficiënter te gaan werken en op een andere manier na te denken over de besteding van de middelen, maar die besparing ligt voor Justitie niet in de huurlasten. Het afsluiten van een huurcontract is immers de bevoegdheid van de Regie der Gebouwen. Zij bouwen of huren een gebouw en stellen het daarna ter beschikking van de bezettende dienst, in dezen dus Justitie. Voor de details van het contract moet ik u doorverwijzen naar mijn collega die bevoegd is voor de Regie der Gebouwen.

Wat uw laatste vraag betreft, kan ik bevestigen dat ik ondertussen moties heb ontvangen van de volgende gemeentes: Veurne, De Panne, Koksijde en Alveringem. Ik heb die aandachtig gelezen en ik neem uiteraard alle relevante argumenten mee in de oefening.

09.03 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

10 Question de M. Éric Massin au ministre de la Justice sur "la 'Belgian Intelligence Academy'" (n° 1945)

10 Vraag van de heer Éric Massin aan de minister van Justitie over "de Belgian Intelligence Academy" (nr. 1945)

10.01 **Éric Massin** (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, le contexte actuel est assez particulier, mais le précédent gouvernement avait pris de nombreuses initiatives et mesures en matière de renseignement parmi lesquelles figurait le projet d'une *Belgian Intelligence Academy* (BIA).

Vous avez ainsi annoncé avec votre collègue de la Défense la mise sur pied de cette "académie" chargée de dispenser une formation commune aux analystes des deux services de renseignements belges, la Sûreté de l'État et le Service Général du Renseignement et de la Sécurité (SGRS).

Selon les dires du lieutenant-général Eddy Testelmans, celle-ci n'engendrera aucun coût supplémentaire, ni en personnel, ni en bâtiment, dans le cadre d'un protocole d'accord existant entre la Défense et la Justice. C'est une bonne nouvelle pour le gouvernement!

Mon groupe est d'avis qu'il s'agit d'une concrétisation importante, notamment afin d'assurer une meilleure communication entre ces services de renseignements belges. Le contexte actuel nous amène à avoir une optimisation de ces renseignements.

Dès lors, monsieur le ministre, je souhaiterais vous poser les questions suivantes.

Comment s'organisera, et selon quel calendrier, la mise en route de cette *Belgian Intelligence Academy*? Quels rapprochements celle-ci doit-elle permettre en termes de formation entre le SGRS et la Sûreté de l'État? Cette initiative s'intègre-t-elle dans une dynamique européenne? Votre collègue, le ministre de l'Intérieur, m'a d'ailleurs fait part des collaborations qu'il souhaitait mettre en place avec la Grande-Bretagne en la matière.

D'autres réflexions globales pour un rapprochement de ces services sont-elles envisagées? Une fois les formations communes terminées, cette "académie" doit-elle insuffler des changements dans l'échange d'informations, voire de personnel, entre les deux entités? Je ne vous demande pas si on va vers une fusion des deux? Qu'en est-il de la formation et du rôle des agents de l'OCAM dans ce cadre? Ce point me semble très important.

Lors de la conférence de presse, Jaak Raes a, pour sa part, précisé que les cours communs pourraient débuter après le recrutement de nouveaux analystes pour les deux services, qui est toutefois compliqué par les économies budgétaires imposées à tous les départements fédéraux. Il semble que des exceptions soient toutefois possibles en présentant un dossier au Conseil des ministres. Comptez-vous dès lors mettre en œuvre de telles exceptions? Si oui, quand?

10.02 **Koen Geens**, ministre: Monsieur le président, monsieur Massin, au travers de la création officielle de la BIA, l'objectif est d'organiser des formations relatives à l'analyse du renseignement deux fois par an. Pour 2015, cela se fera respectivement en juin-septembre et en novembre-décembre.

Par le biais de ces cours, la BIA entend dispenser une formation commune aux analystes des deux services belges de renseignements qui porte notamment sur la terminologie, les techniques d'analyse et les modes de communication et d'application.

Cette uniformité aura dès lors des répercussions positives au niveau des échanges d'analyse. La formation s'adressera tout d'abord aux nouveaux analystes et s'inscrira dans le cadre de leur formation de base. Elle fera partie de leur programme de stage. Dans le même temps, tous les analystes présents seront néanmoins également invités à y participer afin de permettre à chacun d'acquérir les mêmes connaissances théoriques et pratiques.

Dans un second temps, d'autres cours devraient être développés dans le cadre de la formation continue. Sur le plan européen et extra-européen, des instituts de formation existent déjà de longue date dans de nombreux pays. Ils dépendent soit d'un seul service, soit se trouvent sous l'égide de plusieurs services de renseignements nationaux. Les membres du personnel de la Sûreté de l'État tout comme les collaborateurs

du SGRS peuvent participer à de telles formations. Cette possibilité n'est toutefois pas ouverte à l'ensemble des analyses en raison du caractère prohibitif des frais de voyage, de séjour et d'inscription que cela entraînerait.

Il existe effectivement des contacts et des similitudes avec ces variantes étrangères. Une collaboration structurelle, tant avec des universités belges que des établissements étrangers, est parfaitement envisageable. Dès que son fonctionnement aura atteint un rythme de croisière, la BIA entend ouvrir ses portes non seulement aux organismes tiers intéressés qui emploient des analystes (Affaires étrangères, Cellule de Traitement des Informations Financières, police fédérale, OCAM) mais également aux services étrangers. Plusieurs pays ont déjà manifesté de l'intérêt à cet égard.

La Sûreté de l'État m'a déjà clairement informé en détail du manque de personnel auquel elle doit faire face. Les problèmes budgétaires pour le secteur de la sécurité, y compris donc pour la Sûreté de l'État, seront discutés lors du contrôle budgétaire imminent.

10.03 **Éric Massin** (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie.

En ce qui concerne le contrôle budgétaire, je vous souhaite un total succès, mais j'y reviendrai dans les autres questions.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

11 **Vraag van mevrouw Kristien Van Vaerenbergh aan de minister van Justitie over "de lokalen van de Nederlandstalige correctionele griffie in het Justitiepaleis van Brussel" (nr. 2179)**

11 **Question de Mme Kristien Van Vaerenbergh au ministre de la Justice sur "les locaux du greffe correctionnel néerlandophone du Palais de Justice de Bruxelles" (n° 2179)**

11.01 **Kristien Van Vaerenbergh** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, vorig jaar werden de rechtbanken en hoven in het arrondissement Brussel ont dubbeld in een Nederlandstalige en een Franstalige rechtbank. De griffies ondergingen hetzelfde lot en werden ondergebracht in aparte lokalen.

De Nederlandstalige correctionele griffie bij de rechtbank van eerste aanleg werd ondergebracht in oude, maffe lokalen die eigenlijk niet voldoen aan de kwaliteitsnormen van wat men tegenwoordig verwacht. De staat van de lokalen is bedenkelijk, de lichtinval is slecht, er is weinig isolatie vanwege enkel glas en er heerst een doordringende geur. Dat zijn de voornaamste klachten.

Intussen zijn wij bijna een jaar verder.

Mijnheer de minister, wat is op dit ogenblik de stand van zaken? Is er na een jaar iets veranderd? Zo ja, wat? Zo nee, waarom niet?

Zijn er verhuisplannen? Zo ja, wanneer zullen deze worden doorgevoerd?

11.02 **Minister Koen Geens**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Van Vaerenbergh, de huidige huisvesting van de correctionele griffie van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg is slechts een tijdelijke oplossing. Deze dienst zal immers nieuwe lokalen ter beschikking krijgen in het Brusselse justitiepaleis P1.

De toebedeling van deze lokalen aan de Nederlandstalige rechtbank is inderdaad geschied bij de aanvang van 2014 en werd bekrachtigd door de Gebouwencommissie van het gerechtelijk arrondissement Brussel op 7 maart 2014.

Aangezien deze lokalen echter een grondige renovatie behoeven, werd een volledig verbouwings- en renovatiedossier op maat van de specifieke behoeften van de correctionele griffie opgesteld door de Regie der Gebouwen, in overleg en coördinatie met de directie Infrastructuur van het DGRO.

Inmiddels heeft de Regie der Gebouwen een passende overheidsopdracht voor deze werken gelanceerd. Uit navraag bij de Regie der Gebouwen blijkt dat een voorstel van toewijzing binnenkort kan worden voorgelegd aan de Inspectie van Financiën. Derhalve kan door de Regie der Gebouwen een planning worden vooropgesteld, met als streefdoel voor de vastlegging eind februari 2015, als streefdoel voor de aanvang van

de werken half maart 2015, vervolgens ongeveer vier maanden voor de uitvoering der werken en als streefdoel voor het einde van de werken eind augustus 2015.

Voor verdere details of de opvolging verwijs ik graag naar mijn collega bevoegd voor de Regie der Gebouwen.

11.03 Kristien Van Vaerenbergh (N-VA): Mijnheer de minister, ik hoop dat het tijdpad kan worden gerespecteerd. Vorig jaar ben ik ter plaatse geweest en de toestand van het gebouw is inderdaad niet optimaal. De Franstalige griffie is zeer modern en ik vond het schrijnend om te zien hoe de Nederlandstalige griffie is gehuisvest.

Ik hoop dat het tijdpad kan worden gerespecteerd en de Nederlandstalige griffie een beter onderkomen kan krijgen, zodat de werkomstandigheden zo treffelijk mogelijk kunnen verlopen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

12 Vraag van mevrouw Kristien Van Vaerenbergh aan de minister van Justitie over "het computerprogramma SIDIS-suite en de omzendbrief inzake elektronisch toezicht van de heer Koen Geens, minister van Justitie" (nr. 2180)

12 Question de Mme Kristien Van Vaerenbergh au ministre de la Justice sur "le logiciel SIDIS-suite et la circulaire en matière de surveillance électronique de M. Koen Geens, ministre de la Justice" (n° 2180)

12.01 Kristien Van Vaerenbergh (N-VA): Mijnheer de minister, de omzendbrief over elektronisch toezicht van 17 juli 2013 mag door de gevangenisdirectie niet worden toegepast voor feiten bedoeld in artikelen 372 tot 387 van het Strafwetboek. Ik meen dan ook te mogen interpreteren dat gedetineerden die voor intrafamiliaal geweld zijn veroordeeld, niet van de toepassing van de omzendbrief over elektronisch toezicht zijn uitgesloten. Dat leidt dan ook tot situaties, waarbij een gedetineerde zijn straf met een enkelband thuis en omringd door zijn slachtoffer kan uitzitten.

Voorts pleit u in uw beleidsnota ervoor om de omzendbrief nr. 1816 van 10 januari 2014 en dus ook de omzendbrief van 17 januari 2005 te herzien, om aldus de strafuitvoering geloofwaardiger te maken alsook een garantie te kunnen bieden dat alle straffen kunnen worden uitgevoerd en een betere reclassering de recidive voorkomt.

Mijnheer de minister, ten eerste, wat denkt u ervan om behalve de artikelen 372 tot 387 ook het artikel 1410 van het Strafwetboek, indien de situatie inderdaad is zoals ik ze hier schets, als uitsluitingsgrond in aanmerking te nemen voor de toepassing van de omzendbrief over elektronisch toezicht door de gevangenisdirectie?

Ten tweede, op welke wijze kan een gevangenisdirectie middels de SIDIS-suite zien op basis van welke artikelen van het Strafwetboek de gedetineerde werd veroordeeld? Is expliciet aangegeven dat de straf past in het kader van de artikelen 372 tot 387? Op welke manier is voor de gevangenisdirectie zichtbaar gemaakt dat een gedetineerde de dader van intrafamiliaal geweld is? Kan de gevangenisdirectie met andere woorden via de SIDIS-suite de reden van de straf zien?

Ten derde, zijn er gevallen bekend waarbij de gevangenisdirectie weigerde de omzendbrief toe te passen, omdat de gedetineerde zich aan intrafamiliaal geweld schuldig had gemaakt?

Over de herziening van de omzendbrieven inzake de voorlopige invrijheidstelling heb ik nog de hiernavolgende vragen.

Indien zeven maanden gevangenisstraf niet langer automatisch in het dragen van een enkelband gedurende een maand wordt omgezet, zal dat natuurlijk een weerslag hebben op het aantal gevangenen.

Mijnheer de minister, welke extra capaciteit meent u nodig te hebben om de omzendbrieven te kunnen herzien?

Hebt u reeds zicht op de timing van die herziening? Aan welke noodzakelijke voorwaarden dient volgens uw inzicht eerst te worden voldaan vooraleer tot een herziening kan worden overgegaan?

12.02 Minister **Koen Geens**: Mevrouw Van Vaerenbergh, de omzendbrief waarnaar u verwijst, is de ministeriële omzendbrief van 17 juli 2013, die de optimalisering van de strafuitvoering beoogt voor personen die zijn veroordeeld tot straffen die de termijn van drie jaar niet overschrijden en voor wie, behoudens uitzonderingen, het elektronisch toezicht op het vlak van de strafuitvoering de norm is.

Bij de opmaak van de omzendbrief is onderzocht of feiten van intrafamiliaal geweld uitdrukkelijk uit het toepassingsgebied van de omzendbrief moesten worden gehouden, zoals dat gebeurd is voor de strafbare feiten die zijn bepaald in de artikelen 372 tot 387 van het Strafwetboek inzake aanranding van de eerbaarheid en verkrachting. Bij de finale opmaak werden feiten van intrafamiliaal geweld niet uit het toepassingsgebied geweerd, omdat in de praktijk zelden problemen werden vastgesteld. Wel is aan de directies gevraagd waakzaam te blijven in dat soort gevallen en bij twijfel een maatschappelijke enquête te vragen, alsook eventueel het opleggen van bijzondere voorwaarden.

Uit de databanken kan ik evenwel niet opmaken over hoeveel gevallen het gaat, en of er daadwerkelijk gevallen zijn waarbij het elektronisch toezicht werd geweigerd. Een eenvoudige raadpleging van SIDIS-suite laat toe te weten op basis van welke wettelijke bepalingen iemand werd veroordeeld. De gevangenisdirectie kan SIDIS-suite dus raadplegen om na te gaan of een veroordeelde wel of niet werd uitgesloten van de gewone procedure tot toekenning van elektronisch toezicht op basis van de artikelen 372 tot 387 van het Strafwetboek.

Veroordeelden op basis van die artikelen worden uitgesloten, ook al is op het ogenblik van de raadpleging van SIDIS-suite niet duidelijk of de feiten wel of niet gelinkt zijn aan een intrafamiliale context.

12.03 **Kristien Van Vaerenbergh** (N-VA): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoorden. Ik meen dat ik niet op alle vragen een antwoord heb gekregen, maar ik zal hier later op terugkomen.

Het lijkt mij heel eigenaardig dat dergelijke gevallen niet uitgesloten worden in de rondzendbrief. Ik wil u toch vragen hieraan aandacht te besteden en zo mogelijk een wijziging aan te brengen. Het lijkt mij heel ongewoon dat iemand die veroordeeld is wegens een dergelijk misdrijf, doordat het niet uitgesloten wordt in de rondzendbrief, naar huis gestuurd wordt met een enkelband. Dat valt moeilijk te begrijpen. Het is precies bij dat soort misdrijven dat men de dader uit de familiale context moet halen om hem de strafuitvoering te doen ondergaan. Mij lijkt het dat er een wijziging moet komen.

Er zou ook een wijziging aan het informaticasysteem moeten komen, als die mogelijkheid bestaat. Misschien is het mogelijk in SIDIS-suite aan te duiden dat het misdrijf in een familiale context plaatsvond. Ik wil u vragen dat na te gaan en zo mogelijk aan te passen.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

13 **Vraag van mevrouw Carina Van Cauter aan de minister van Justitie over "de invulling van de personeelskaders" (nr. 2116)**

13 **Question de Mme Carina Van Cauter au ministre de la Justice sur "l'occupation des cadres du personnel" (n° 2116)**

13.01 **Carina Van Cauter** (Open Vld): Mijnheer de minister, ik vernam dat er momenteel een personeelstekort zou zijn van 180 voltijdse equivalenten bij de rechtbanken van eerste aanleg en de hoven van beroep in Vlaanderen en Brussel. Men spreekt van een tekort van veertig magistraten en een tiental griffiers bij de hoven van beroep, de overige tekorten zijn dus voor de rechtbanken van eerste aanleg.

Aan de basis van het tekort liggen naar verluidt, enerzijds, de vele langdurig zieken en, anderzijds, de richtlijn – die wij allemaal kennen – om pas laattijdig te publiceren dat mensen vertrekken, zodat ook met vertraging in hun vervanging voorzien wordt.

In Oost-Vlaanderen zou de situatie dermate schrijnend zijn dat men tot het sluiten van twaalf kamers moest overgaan. U zult ook begrijpen dat de werkdruk bijzonder hoog is in de arrondissementen waar er effectief een hoog personeelstekort is.

Wij weten allemaal dat de kaders van magistraten en griffiers lang geleden berekend en vastgelegd zijn. In

de huidige omstandigheden, met het toenemend technisch karakter en de complexiteit van de te behandelen materies, zouden de kaders niet meer afdoende zijn. Daarbij komt nog – u hebt dat ook tijdens de begrotingsbesprekingen aangehaald – dat er bij de hoven en rechtbanken 10 % bespaard moet worden, wat logischerwijze nog tot een verdere personeelsdaling aanleiding zal geven. Daarenboven is een aantal werklasmetingen afgerond. Die tonen aan dat de werklasm niet overal gelijk verdeeld is in relatie tot de huidige kaders. In principe moeten de kaders aangepast worden tegen eind 2015.

Mijnheer de minister, u hebt in de pers al aangekondigd enkele maatregelen te zullen nemen die de problemen zouden helpen oplossen. U wilt overstappen naar budgetten voor twee jaar, waardoor de hoven, de rechtbanken en de openbare ministeries zelf kunnen aangeven hoeveel mensen zij willen aannemen. U wilt ook de niet-ingevulde vacatures in de loop van de komende weken opnieuw openstellen en u zal er bij de regering op aandringen een uitzondering toe te staan op de lineaire besparingsmaatregelen van 4 %.

Mijnheer de minister, hoe ziet u de overgang van de historisch vastgelegde kaders naar een beslissing van de directiecomités? Zult u daartoe een wetgevend initiatief nemen, waar nodig?

In het verleden zijn de kaders met bovental ook niet altijd ingevuld. Wat was het percentage van invulling bij Cassatie, de zetel en het openbaar ministerie, enerzijds, en in Vlaanderen, Brussel en Wallonië, anderzijds, op respectievelijk 1 januari 2014 en 1 januari 2015?

Als er dit jaar een uitzondering komt op de besparingsmaatregel, wil dit dan zeggen dat u de komende jaren de achterstand zal moeten inlopen? Hoe ziet u dat dan?

Hoeveel procent van de globale personeelsomkadering is momenteel ingevuld en hoeveel is er te kort? Kunt u de invulling van de personeelskaders van het gerechtelijk personeel in de ruime zin van het woord geven? Met ruime zin van het woord bedoel ik niet alleen de zittende en staande magistraten maar ook de parketjuristen, griffiers, hoofdgriffiers, secretarissen, hoofdsecretarissen en andere. Graag had ik het percentage en de absolute cijfers gekregen.

Wanneer door de toevallige uitstroom, zoals pensioen, overlijden en ontslag, een jurisdictie onder het kritisch minimum valt, waarbij het menselijk niet meer houdbaar is de huidige werklasm te verteren, wat zult u dan doen om de omkadering te garanderen? Wat is de minimumdrempel?

Hoeveel magistraten vallen er onder de categorie langdurig ziek? Hoeveel van hen werden vervangen in bovental?

13.02 Minister **Koen Geens**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Van Cauter, ik zal vandaag niet op al uw vragen een antwoord kunnen geven. Ik neem aan dat u ook niet verwacht dat u een heel justitieplan als antwoord op uw vraag krijgt. U weet echter dat ik daarmee binnenkort naar deze commissie zal komen en ik hoop dan aan een aantal van uw terechte nieuwsgierigheden, die van belang zijn voor de werking van Justitie, op een bevredigende wijze te kunnen voldoen.

Laat mij echter toch reeds het volgende antwoorden.

De bedoeling is om de bestaande kaders om te zetten in budgettaire enveloppes. De overstap naar dit systeem zal stapsgewijs moeten plaatsvinden. Daarvoor zal zoveel mogelijk gebruik worden gemaakt van de reeds bestaande regels die hiervoor uitgevaardigd zijn in het Gerechtelijk Wetboek, dat voorziet in de werking van de directiecomités. Het is via deze bepalingen en deze comités dat de invulling van de personeelsbehoeften zal moeten gebeuren.

In verband met de invulling van de kaders kan ik het volgende meedelen.

Op 1 januari 2014 was het kader van de zetel voor 95 % ingevuld en dat van het openbaar ministerie voor 87 %. Op hetzelfde tijdstip was het kader van de griffies voor 93,5 % ingevuld en dat van de parketsecretariaten voor 89,5 %.

Dit is als volgt geëvolueerd op 1 januari 2015: het kader van de zetel is voor 95 % ingevuld en dat van het openbaar ministerie voor 90 %, of 3 % meer dan op 1 januari 2014. De zetel is constant gebleven.

De invulling is verdeeld als volgt. Voor Vlaanderen: de zetel met 96,5 % en het openbaar ministerie met

94,7 %. Voor Brussel: de zetel met 96,8 % en het openbaar ministerie met 88,7 %. Voor Wallonië: de zetel met 91,1 % en het openbaar ministerie met 85,9 %. Voor Cassatie, zowel de zetel als het openbaar ministerie, 100 %.

Op 1 januari 2015 is het kader van de griffies voor 88,84 % ingevuld, een vermindering met 4,66 %. Voor de parketsecretariaten bedraagt dit 84,80 %, een vermindering met 4,70 %.

Deze invulling is verdeeld als volgt. Voor Vlaanderen: de zetel 86,83 % en het openbaar ministerie 84 %. Voor Brussel: de zetel 103,21 % en het openbaar ministerie 79,61 %. Voor Wallonië: de zetel 85,32 % en het openbaar ministerie 86,69 %. Cassatie: 90,18 % voor de zetel en 77,36 % voor het openbaar ministerie.

Ik acht de besparingen voor Justitie onvermijdelijk maar ik verkies, zoals u zei, een ander ritme. Er moet dan minder drastisch worden ingegrepen in 2015 en sterker in 2018. De reden daarvoor is dat ik hoop door maatregelen van werklastermindering en kostenrationalisatie die moeten worden genomen in 2015 en 2016, pijnlozere besparingen te kunnen realiseren in de latere jaren. Deze methode zou als belangrijk voordeel hebben dat bij het gerechtspersoneel dat een jonge leeftijdspiramide kent, natuurlijke afvloeiingen zouden kunnen volstaan, wat trouwens bij gelijk welk besparingsritme het geval is bij de magistratuur, gelet op de oudere leeftijdspiramide die de magistratuur kent.

De wettelijke globale personeelsomkadering van de magistratuur is dus momenteel voor 93,4 % ingevuld. Dat betekent dat 174 betrekkingen niet zijn ingevuld. De personeelsomkadering van het gerechtspersoneel, alle categorieën inbegrepen – de griffies, de parketten, de juristen en de referendarissen – is voor 88,4 % ingevuld. Dat wil zeggen dat 936 eenheden nodig zouden zijn om tot een volledig kader te komen.

De interne en externe mobiliteit van zowel de magistraten als het gerechtspersoneel werd recentelijk beduidend verhoogd. Dat past in het kader van meer beheersautonomie en een versterkte responsabilisering van de rechterlijke orde om te voorzien in een wetgevend kader dat de korpschefs en hun directiecomités een maximale flexibiliteit biedt bij de inzet van hun magistraten en personeel, ook buiten het eigen rechtscollege, parket of werkgebied. Dit moet kunnen dienen voor de opvang van zowel structurele als tijdelijke noden, zoals werkfluctuaties, bijvoorbeeld ten gevolge van bevoegdheidswijzigingen, vacatures, vervangingen, budgetrestricties en diens meer.

De uitbreiding van de mobiliteit wordt momenteel door mijn diensten onderzocht.

Er is op dit ogenblik één langdurig afwezige magistraat wegens ziekte bij de zetel. De betrokkene is afwezig sedert augustus 2014. Voor het overige kan er niet worden gesproken van langdurige afwezigheden.

13.03 Carina Van Cauter (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wij zijn inderdaad ongeduldig naar uw justitieplan, maar u moet dit ook begrijpen. Wij worden aan de mouw getrokken. Op het terrein ligt het werk niet stil en wachten rechtszoekenden op uitspraken of op de behandeling van hun dossier. Tegelijkertijd merken wij dat er in een bepaald arrondissement 12 kamers moeten sluiten, ongeacht de reden.

Als ik u zo hoor, dan zegt u dat dit geen probleem vormt. U zegt dat qua invulling van de kaders ongeveer 90 % wordt bereikt. Bovendien zegt u dat er slechts één langdurig zieke is. Betekent dit dan dat 90 % van de kaders is ingevuld zonder rekening te houden met de benoemingen die in het verleden steeds in bovental zijn gebeurd? Worden deze benoemingen niet meegerekend of hoe moet ik die cijfers begrijpen?

De kaders zijn een tijd geleden vastgelegd. Overeenkomstig de noden zijn er altijd magistraten in bovental benoemd of aangesteld. Als men de absolute cijfers afzet tegen de kaders, dan rekent men zich rijk ten opzichte van de reële behoeften op het terrein. Moet ik het zo begrijpen? Of zegt u dat 90 % van de reële noden is ingevuld?

Ik weet niet of u mij begrijpt?

U hebt het ook over een langdurig zieke, ik hoop dat dit klopt. Ik heb geen reden om te twifelen aan wat u mij meedeelt. Ik weet dan echter wel wie die ene langdurig zieke is. Ik kan mij niet inbeelden... Wat bedoelt u met langdurig ziek?

13.04 Minister Koen Geens: Mevrouw Van Cauter, ik wil de situatie absoluut niet rooskleuriger voorstellen

dan ze is. Dat is mijn stijl niet. Alleen moet men wel inzien dat, bijvoorbeeld, bepaalde kaders begin 2015 beter ingevuld zijn dan begin 2014 het geval was, althans volgens de cijfers waarover ik beschik. Ik kan dat ook niet allemaal persoonlijk narekenen.

Ik meen dat de benoemingen in overtal, bijvoorbeeld voor de zetel in Brussel, het gemiddelde doen stijgen. Dat neem ik aan. Dat is ook geen algemeen fenomeen; af en toe is er nog eens ergens een benoeming in overtal, maar dat is uitzonderlijk. Dat is dus vooral voor Brussel het geval.

"Langdurig ziek" is inderdaad een technische term. Ik wil niet verhelen dat er ook andere afwezigheden zijn. Alleen is de vraag hoe we daarmee in het algemeen omgaan. Dat is een interessant discussiepunt voor onze commissie. Dit speelt ook bij het gevangeniswezen en op heel veel plaatsen waar er kaders zijn. Het statuut van het overheidspersoneel laat ons niet toe om flexibele oplossingen na te streven om langdurige afwezigheden op te vangen. Ik pleit daar niet voor en ik ben er ook niet tegen.

Ik wil alleen zeggen dat die kaders, mede door het feit dat er dikwijls mensen ziek worden, niet volledig dienen. Ik kan mij daar iets bij voorstellen, maar gelet op de geringe flexibiliteit waarover ik beschik kan ik daar niet onmiddellijk veel aan doen.

Uw ongeduld zal niet lang meer op de proef worden gesteld, maar ik besef hoe groot het is.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

14 Vraag van mevrouw Kristien Van Vaerenbergh aan de minister van Justitie over "de vergoedingen aan gerechtstolken" (nr. 2181)

14 Question de Mme Kristien Van Vaerenbergh au ministre de la Justice sur "les indemnités des interprètes judiciaires" (n° 2181)

14.01 Kristien Van Vaerenbergh (N-VA): Mijnheer de minister, u was nog maar pas begonnen en de gerechtstolken voerden al actie. Ik houd al langer de vinger aan de pols in de wereld van de gerechtstolken en koppel de bezorgdheden die mij vanuit het terrein bereiken, graag naar u terug.

Door de vernietiging door de Raad van State van het KB van 27 april 2007 is men teruggevallen op de situatie waarin het KB van 30 december 1950 geldt, weliswaar aangepast middels het KB van 13 juni 1999.

Plant u een nieuw KB ter vervanging van het vernietigde KB?

Momenteel krijgen de gerechtstolken een reisvergoeding van 0,21 euro per kilometer. Dat bedrag werd vastgelegd in 2000 en geldt vanaf de inwerkingtreding van het KB van 20 juli 2000 op 1 januari 2002. In 2000 kostte een liter superbenzine ongeveer 40 frank, bijna een euro. Intussen is de prijs sterk toegenomen naar een gemiddelde van 1,71 euro per liter in 2012. Intussen is die opnieuw afgezwakt tot ongeveer 1,34 euro per liter. Door de band genomen is de prijs van een liter benzine zeer sterk toegenomen. De reisvergoeding per kilometer bleef echter onveranderd. In het vernietigd KB van 2007 werd wel in een verhoging voorzien naar 0,45 euro per kilometer. In vele gevallen is de reistijd ook langer geworden door de toenemende drukte op onze wegen.

Plant u op korte termijn een actualisatie van de reisvergoeding voor gerechtstolken, gelet op de evolutie van de prijzen en de effectieve reistijd?

De gerechtstolken zijn ongelukkig over het feit dat zij, wanneer zij worden opgeroepen maar om een of andere reden niet worden ingezet, geen enkele prestatievergoeding ontvangen. Zij zijn vragende partij om boven op de reiskosten ook een minimale prestatievergoeding te ontvangen. Wat is uw standpunt ter zake?

Hoe staat het met uw plannen om de achterstallige betalingen aan de gerechtstolken weg te werken? Welke budgetten maakt u vrij in 2015? Hoe verhoudt dat bedrag zich tot de uitgaven voor 2014? Wat is momenteel het totaal van de openstaande bedragen aan achterstallen met betrekking tot de gerechtstolken?

14.02 Minister Koen Geens: Sinds mijn aanstelling zijn mijn kabinet en de administratie in continu overleg met de gerechtstolken en vertalers. Een eerste vergadering op 17 november 2014 werd gevolgd door een tweede vergadering op 16 december 2014. Voor 2015 is eveneens een reeks overlegmomenten ingepland.

Een eerste overleg vond plaats op 10 februari 2015. Een volgend overleg heeft plaats op 31 maart 2015.

Samen met de gerechtstolken en -vertalers wordt aan een nieuwe tariefstructuur gewerkt. Meerdere elementen komen aan bod, zoals de hoogte van de tarieven, die worden vergeleken met de gehanteerde tarieven op de privémarkt, bij andere overheidsdiensten en in de ons omringende landen, in een zoektocht naar een evenwicht met de budgetten die Justitie ter beschikking heeft.

Voorts wordt werk gemaakt van de vereenvoudiging van de toegepaste tarieven, door naar een forfaitarisering te streven en na te denken over het moeilijke onderscheid dat vandaag bestaat tussen de wachttijd en de prestatietijd, en over de moeilijke toepassing van de kilometervergoedingen.

Tevens wordt een vermindering van de administratieve lasten beoogd, door de boekhoudkundige afhandeling te stroomlijnen en bijvoorbeeld te onderzoeken of facturen periodiek in plaats van per zaak kunnen worden opgemaakt, wat vandaag tot een vermenigvuldiging aan documenten leidt.

Ook wat de controle van de prestaties betreft, wordt naar een eenvoudig en transparant systeem gezocht.

De tolken van hun zijde werken aan een deontologische code.

Er wordt eveneens aan een handleiding gewerkt om de samenwerking tussen de tolken en de magistraten te optimaliseren, opdat beide partijen hun beroep correct kunnen uitoefenen, wat de kwalitatieve en efficiënte afhandeling van de gerechtszaken ten goede moet komen. Die handleiding kan dan ook de basis vormen voor de nadere organisatie van opleidingen in die samenwerking.

Wij ontvingen onlangs een positieve feedback van de gerechtstolken en -vertalers over de betalingsactie die mijn diensten eind 2014 hebben uitgevoerd, teneinde de betalingsachterstand met de ons nog resterende budgetten op de begroting 2014 zoveel mogelijk weg te werken.

Het budget van de gerechtstolken is vervat in het algemene budget van de gerechtskosten en is niet uitgesplitst. In de begrotingswet 2015 werd voor de uitgaven inzake gerechtskosten een krediet ingeschreven van 70 937 000 euro in vastleggingskrediet en van 71 102 000 euro in vereffeningskrediet.

Mijn administratie deelt mee dat vandaag een bedrag van 291 414,30 euro in ons systeem openstaat aan onbetaalde facturen aan gerechtstolken en -vertalers, het jaar 2015 inbegrepen.

14.03 Kristien Van Vaerenbergh (N-VA): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

15 Question de M. Éric Massin au ministre de la Justice sur "l'appel à candidature d'experts pour les parquets du procureur du Roi de Charleroi et de Mons" (n° 2214)

15 Vraag van de heer Éric Massin aan de minister van Justitie over "de oproep tot kandidaatstelling voor deskundigen bij het parket van de procureur des Konings van Charleroi en van de procureur des Konings van Bergen" (nr. 2214)

15.01 Éric Massin (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, un appel à candidature a été récemment lancé pour le recrutement des 5 bacheliers en droit en vue de l'octroi d'un contrat à durée indéterminée (CDI) auprès du personnel pour le parquet du procureur du Roi de Charleroi et du procureur du Roi de Mons, les deux procureurs du Roi du Hainaut.

Il semble qu'entre-temps, ces CDI se soient transformés en contrats à durée déterminée de 6 mois.

Certains, particulièrement intéressés par la fonction proposée, ont décliné d'autres offres d'emploi à la suite de leur entretien et suite à l'annonce des résultats de leur examen. Monsieur le ministre, cette modification cause un préjudice important à ces personnes.

En outre, la situation dans ces deux parquets est assez grave; vous avez vous-même reconnu qu'il y avait là un grand déficit en personnel, qu'on ne trouvait pas nécessairement des candidats pour exercer cette fonction d'officier du ministère public. Ces recrutements d'experts pour une durée indéterminée étaient donc

très importants.

Vous avez annoncé lors de la prise de vos fonctions qu'il importait de restaurer la confiance dans la Justice et la confiance du monde judiciaire. Croyez-vous vraiment que c'est aller dans le bon sens que de modifier les modalités d'un contrat, puisqu'en phase de recrutement, on annonce un contrat à durée indéterminée et qu'au moment de l'engagement, il n'est plus question que d'un contrat à durée déterminée?

Cette décision est-elle définitive? Je suppose que vous me répondrez que tout cela dépend du conclave budgétaire.

Comment et à quel moment les lauréats de l'examen ont-ils été informés de cette modification?

Alors que ceux-ci ont passé un examen en vue d'un recrutement selon certaines conditions, que peut-on leur garantir?

15.02 Koen Geens, ministre: Monsieur le président, monsieur Massin, les autorités judiciaires ont effectivement demandé des contrats à durée indéterminée. Et compte tenu de la prudence budgétaire requise à la fin de l'année 2014, l'accord de l'inspecteur des Finances a néanmoins été demandé pour un recrutement par contrat d'une durée de six mois. L'Inspection a donné son accord sur ceux-ci.

Manifestement, il y a eu une erreur de communication aux autorités judiciaires et aux candidats en indiquant qu'il s'agirait de contrats à durée indéterminée. Conformément aux directives relatives à la prudence budgétaire obligatoire pour l'année 2015, les experts concernés n'ont pas encore été recrutés. L'accord portant sur les contrats en exécution des sélections effectuées en 2014 sera demandé dans les plus brefs délais aux ministres du Budget et de la Fonction publique.

Je souhaite souligner le fait que, fin décembre 2014, les emplois vacants de magistrat pour les parquets de Mons et de Charleroi ont à nouveau été publiés et que, dans la mesure où les candidatures ne sont pas encore suffisamment nombreuses, une publication supplémentaire est prévue, moyennant l'accord des ministres précités. J'espère que cet accord interviendra dans les heures qui viennent. Les besoins en magistrats sont en effet tels dans les instances concernées que la priorité leur est accordée.

15.03 Éric Massin (PS): Monsieur le ministre, il peut arriver qu'il y ait de l'incompréhension entre les services, même si on le déplore, mais le fait que l'avis soit fait au départ pour un contrat à durée indéterminée et qu'à cause de la prudence budgétaire décidée par le précédent ministre du Budget – qui a changé de fonction depuis –, on fasse une demande pour six mois, cela ne va pas! C'est là que le bât blesse.

Cela s'est produit avant votre entrée en fonction mais l'idéal serait que le ministre de la Justice trouve une solution. Pour les gens qui ont passé un examen, même si l'engagement n'est pas prévu, il y a quand même des droits qui se créent.

Ce n'est pas une très bonne chose pour l'image de la Justice.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

16 Vraag van de heer Koenraad Degroote aan de minister van Justitie over "de aanhouding in Thailand van de cannabisboer P. Lagrou uit West-Vlaanderen" (nr. 2236)

16 Question de M. Koenraad Degroote au ministre de la Justice sur "l'arrestation en Thaïlande de P. Lagrou, cultivateur ouest-flandrien de cannabis" (n° 2236)

16.01 Koenraad Degroote (N-VA): Mijnheer de minister, de bekende West-Vlaamse cannabisboer is terug van weggeweest. Mijn vraag dateert van enige maanden geleden, toen de man werd aangehouden in Thailand. Er was toen heel wat ophef en in de pers werd gesuggereerd dat de documenten op grond waarvan hij werd aangehouden niet rechtsgeldig zouden zijn. Dat stoorde mij een beetje. Er werd zelfs gesuggereerd dat zij zouden zijn opgesteld door de federale politie en daarom niet rechtsgeldig zouden zijn.

Ik vind het in het belang van eenieder die terechtstaat, en zeker ook in het belang van de politie, dat er klaarheid komt over die harde woorden. Ik had mijn vraag eerst gericht aan minister Jambon, die heeft

geantwoord dat volgens hem de politie er niets mee te maken had. Ook volgens hem lag het feit dat de plaatselijke immigratiewetgeving geschonden was aan de basis van de aanhouding van de bewuste cannabisboer. Voor een eventueel justitieel luik verwees hij mij naar u, zijn collega van Justitie.

Vandaar mijn vragen, mijnheer de minister.

Weet u of hier iemand de bewuste documenten heeft opgesteld? Zijn zij rechtsgeldig? Steunen zij op aanvaardbare redenen? Geeft dit incident aanleiding tot bepaalde stappen door uw departement?

16.02 Minister **Koen Geens**: Mijnheer Degroote, uit de beschikbare informatie blijkt dat de heer Lagrou in werkelijkheid op grond van de Thaise immigratiewet van zijn vrijheid werd beroofd, en dus niet op basis van documenten van onze federale politie. De documenten waarvan in de pers gesuggereerd wordt dat zij niet rechtsgeldig zouden zijn, werden dus niet door de federale politie, noch door enige Belgische gerechtelijke autoriteit opgesteld.

16.03 **Koenraad Degroote** (N-VA): Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister.

Hiermee is de kwestie opgehelderd. Wij weten nu dat onze plaatselijke diensten niets verweten mag worden. Ik meen dat dit voor hen ook een opheldering betekent.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

17 **Vraag van de heer Peter Vanvelthoven aan de minister van Justitie over "SwissLeaks" (nr. 2246)**

17 **Question de M. Peter Vanvelthoven au ministre de la Justice sur "le SwissLeaks" (n° 2246)**

17.01 **Peter Vanvelthoven** (sp.a): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de SwissLeaks zijn al aan bod gekomen in het Parlement en uiteraard ook in de commissie voor de Financiën.

Met die SwissLeaks werd het grootste lek van bankgegevens ooit bekendgemaakt. Het ging om de bankgegevens van meer dan honderdduizend klanten van HSBC in Zwitserland. De rekeningen bleken ook gebruikt te zijn, wat nog een graad erger is, voor wapenhandel, handel in bloeddiamanten en grootschalige belastingontduiking. Het zou gaan om in totaal 3 002 Belgen, die 5,5 miljard euro op die rekeningen hadden staan.

Op 7 juli 2010 kreeg de BBI vanuit Frankrijk al namen en rekeninggegevens doorgespeeld van Belgische belastingplichtigen die een rekening hadden bij HSBC in Zwitserland. Op basis van die informatie startte de BBI een paar honderd onderzoeken op. Dat was in de tijd dat u nog de bevoegde minister was. Francis Adyns, de woordvoerder van de FOD Financiën, heeft laten weten dat er momenteel 494 dossiers door de algemene administratie van de BBI worden behandeld. De FOD Financiën bevestigde verder dat, met betrekking tot de 193 door de BBI afgehandelde dossiers, voor 136 belastingplichtigen een kennisgeving bij het parket is ingediend.

Ik kom dus nu bij u terecht, als minister bevoegd voor Justitie.

Ik zou graag van u vernemen of het klopt dat van de 193 door de BBI afgehandelde dossiers er 136 bij het parket zijn neergelegd. Wat is de stand van zaken in die dossiers? In hoeveel gevallen is er volgens het parket sprake van andere dan fiscale misdrijven? Zijn er van die 136 al dossiers afgerond? Weet u al hoeveel dossiers voor de rechtbank gebracht zullen worden en/of hoeveel dossiers in aanmerking komen voor een minnelijke schikking?

17.02 Minister **Koen Geens**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Vanvelthoven, de kennisgevingen van de Bijzondere Belastinginspectie met betrekking tot de klanten van de geciteerde bankinstelling worden behandeld door de verschillende parketten op basis van hun wettelijke territoriale bevoegdheid. De betrokken parketten zijn Antwerpen, Brussel, Charleroi en Waals-Brabant. Het openbaar ministerie organiseert de coördinatie van de dossiers bij het federaal parket.

De Bijzondere Belastinginspectie te Brussel heeft een aantal kennisgevingen meegedeeld aan het parket van Antwerpen, die aanleiding hebben gegeven tot het openen van acht dossiers. Daarvan werd één dossier bezorgd aan het parket te Brussel, gelet op de territoriale bevoegdheid aldaar. De Bijzondere

Belastinginspectie te Antwerpen heeft tot op heden één enkele globale kennisgeving verzonden, waarin alle personen werden vernoemd lastens wie onderzoek werd gedaan door de BBI van Antwerpen. Het betreft 250 personen. Alle dossiers bevinden zich in het stadium van het lopende opsporingsonderzoek.

Over de vraag in hoeveel gevallen er sprake is van andere dan fiscale misdrijven, kan worden meegedeeld dat in de gevallen waarin er gebruik werd gemaakt van een recent opgerichte buitenlandse offshorevennootschap het openbaar ministerie van oordeel is dat kan worden aangenomen dat er valsheid in geschrifte werd gepleegd, waarbij de offshorevennootschap niet werd opgericht om werkelijke handelsactiviteiten te verrichten, doch louter om de identiteit van de werkelijke eigenaar of begunstigde van de op de buitenlandse bankrekening aangehouden kapitalen verborgen te houden voor onder meer de Belgische fiscus. Verder onderzoek zal moeten aantonen in hoeveel dossiers dit het geval was.

Hoeveel dossiers voor de rechtbank zullen worden gebracht, zal door het parket van Antwerpen dossier per dossier worden beslist naarmate de vorderingen in het onderzoek, de antecedenten van de betrokkenen en de bereidheid van de betrokkenen om al dan niet hun fiscale schulden geheel te voldoen.

Qua minnelijke schikkingen werden tot op heden in Antwerpen twee verruimde minnelijke schikkingen aangeboden in HSBC-dossiers. Het betrof geen dossiers waarin de fiscus eerder een kennisgeving had verzonden en er zijn nog een aantal gesprekken lopende. Tevens werden in Antwerpen 16 *una via* processen-verbaal opgesteld voor dossiers waarin de belastingplichtigen hun fiscaal dossier volledig hadden geregulariseerd en waarbij het openbaar ministerie besliste de dossiers te laten afhandelen door de fiscus. Ingevolge de *una via*-wet dient de keuze te worden gemaakt tussen een fiscaal-administratieve of strafrechtelijke afhandeling. In geval van een keuze voor een fiscaal-administratieve afhandeling kan de fiscus zelf overgaan tot de sanctionering.

Het parket van Brussel ontving 16 kennisgevingen van de Bijzondere Belastinginspectie. Drie van deze dossiers bevinden zich in het stadium van het opsporingsonderzoek. De andere dossiers werden zonder gevolg geklasseerd. Er zijn geen voorstellen van minnelijke schikking gedaan en er is geen sprake van andere dan fiscale misdrijven.

Eén zaak die een cliënt van de bank betreft, is het voorwerp van een gerechtelijk onderzoek bij een onderzoeksrechter. Daaraan moet het dossier van de bank zelf, dat zich in de onderzoeksfase bevindt, nog worden toegevoegd. In deze zaak is de onderzoeksrechter gevat voor feiten die worden gekwalificeerd als zware en georganiseerde fiscale fraude, witwassen, criminele organisatie en het onwettig uitoefenen van de functie van financieel tussenpersoon. Twee dossiers betreffen het parket van Charleroi. Deze dossiers werden in maart 2013 zonder gevolg geklasseerd. Twee andere dossiers betreffen het parket van Nijvel, en ook deze werden zonder gevolg geklasseerd.

17.03 Peter Vanvelthoven (sp.a): Mijnheer de minister, ik dank u voor het gedetailleerd antwoord vanuit de verschillende gerechtelijke omschrijvingen. Ik neem aan dat wij bij gelegenheid verder zullen worden geïnformeerd over de zaken die thans nog in onderzoek zijn.

Het is belangrijk dat uw departement op een bepaald ogenblik communiceert over zo'n dossier dat de samenleving bezighoudt, alsook over het aantal zaken dat uiteindelijk voor de rechtbank komt. Het is niet omdat een dossier wordt overgemaakt aan de BBI dat er noodzakelijkerwijze iemand schuldig is aan fiscale fraude. Het is echter belangrijk dat ook Justitie aangeeft die zaken ernstig te onderzoeken en ze, waar nodig, voor de rechtbank brengt. Het zou dus goed zijn mocht u bij gelegenheid hierover communiceren, zodat het afgenomen vertrouwen van de samenleving met betrekking tot die dossiers hopelijk kan terugkomen.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

18 Vraag van de heer Stefaan Van Hecke aan de minister van Justitie over "de samenwerking tussen de NSA en de Belgische inlichtingendienst" (nr. 2256)

18 Question de M. Stefaan Van Hecke au ministre de la Justice sur "la coopération entre la NSA et les services de renseignements belges" (n° 2256)

18.01 Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Mijnheer de minister, in een recent interview met de Nederlandse *Volkscrant* beweert Edward Snowden dat de NSA, meer bepaald de Foreign Affairs Division, druk op de Nederlandse regering zou hebben uitgeoefend om een wet goed te keuren die de bevoegdheden van de

inlichtingendiensten zou uitbreiden. Volgens Snowden zet de wet de deur open voor een grootschalige verzameling van telecommunicatiegegevens. Het risico dat ook buitenlandse diensten over die gegevens zullen beschikken, wordt aanzienlijk groter gemaakt, niet het minst omdat inlichtingendiensten bij het verzamelen van die gegevens vaak van dezelfde informaticatoepassingen gebruikmaken. Kort na het interview aanvaardde de Tweede Kamer de desbetreffende wet.

Die onrustwekkende evolutie bij onze noorderburen doet onze alertheid verhogen voor gelijkaardige pogingen, om van buitenaf druk uit te oefenen op onze regels inzake gegevensverzameling door de ADIV en de Veiligheid van de Staat.

Daarom heb ik een aantal heel concrete vragen.

Ten eerste, hebben de Belgische inlichtingendiensten contacten met de NSA of andere buitenlandse inlichtingendiensten over de uitbreiding van de bevoegdheden? Meer concreet, zijn er gelijkaardige vragen van de NSA of andere buitenlandse inlichtingendiensten gekomen om de bevoegdheden van de Belgische inlichtingendiensten uit te breiden? Zo ja, welk antwoord heeft de Belgische regering op die vragen geformuleerd? Hoever staan de besprekingen? Wat is de timing om tot nieuwe wetgevende initiatieven te komen?

Ten tweede, zijn er afspraken gemaakt over de gegevens die vandaag nog niet worden gedeeld, maar in de toekomst wel?

18.02 Minister **Koen Geens**: Mijnheer Van Hecke, de Veiligheid van de Staat wisselt wereldwijd inlichtingen uit met andere inlichtingendiensten. Die samenwerking beperkt zich evenwel tot homologe diensten en vindt bijvoorbeeld niet plaats met diensten die massale datacaptatieprogramma's uitvoeren.

Specifiek over het Amerikaanse National Security Agency kan ik u mededelen dat die dienst geen buitenlandse correspondent van de Belgische Veiligheid van de Staat is. De contacten van de Veiligheid van de Staat met de Verenigde Staten verlopen daarentegen via de CIA en de FBI.

De Veiligheid van de Staat heeft zodoende niet van de NSA en overigens evenmin van enige andere inlichtingendienst de vraag ontvangen om zijn bevoegdheden uit te breiden.

Inzake het nemen van nieuwe wetgevende initiatieven binnen de context van de inlichtingendiensten kan ik u antwoorden dat mijn diensten volop bezig zijn met de nodige voorbereidende werkzaamheden voor een actualisatie van de BIM-wet.

In antwoord op uw tweede vraag kan ik u melden dat er momenteel geen initiatieven lopen over de uitbreiding van de gegevensuitwisseling tussen de inlichtingendiensten.

18.03 **Stefaan Van Hecke** (Ecolo-Groen): Mijnheer de minister, ik dank u voor de duidelijkheid.

Ik noteer dat er geen rechtstreekse contacten met de NSA zijn, maar dat alle contacten via de CIA verlopen, waardoor zij indirect natuurlijk wel met elkaar verbonden zijn.

Zo moeten wij elkaar natuurlijk goed begrijpen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

19 **Question de M. Paul-Olivier Delannois au ministre de la Justice sur "diverses machines à sous de type électronique" (n° 2264)**

19 **Vraag van de heer Paul-Olivier Delannois aan de minister van Justitie over "diverse elektronische speelautomaten" (nr. 2264)**

19.01 **Paul-Olivier Delannois** (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, j'ai vu la semaine dernière dans les médias que certains cafés détenaient au sein de leur établissement, à côté du traditionnel Bingo, diverses machines à sous de type électronique. Il apparaît que certaines de ces machines ne sont pas soumises à la loi en la matière comme c'est le cas, par exemple, des machines dans les casinos.

La Commission des jeux de hasard a d'ailleurs tout simplement demandé la suppression de ces machines dans les bistrotts en vue de lutter contre la dépendance aux jeux de certaines personnes. Pour ma part, je pense qu'il est primordial de lutter contre la dépendance aux jeux de hasard. Il est clair que le fait que ce type de machine échappe à la réglementation en vigueur ne va pas arranger les choses.

En effet, certains joueurs ne pouvant plus rentrer dans les casinos, car ils sont fichés pour différents motifs comme le fait qu'ils soient en médiation de dettes, peuvent aujourd'hui se rendre dans un café pour jouer à une machine à sous. De plus, je crains que ces machines poussent, via leur mise de départ peu élevée, à attirer de nouveaux joueurs n'ayant pas l'âge légal pour jouer à des jeux d'argent. J'ai appris que la Commission des jeux de hasard avait rédigé un rapport concernant cette problématique et que celui-ci a été transmis au gouvernement qui doit désormais débattre de la question.

Monsieur le ministre, avez-vous entamé des discussions au sein du gouvernement à ce sujet? Avez-vous déjà des pistes de solution pour régler ce problème?

19.02 Koen Geens, ministre: Monsieur le président, monsieur Delannois, votre question relative à une problématique sur laquelle il convient de se pencher sérieusement et l'appel de la Commission des jeux de hasard ne restera pas sans suite. J'entends poursuivre les travaux entrepris par mon prédécesseur en la matière en développant un arrêté royal visant notamment à réglementer ce type de machines pour lesquelles les mises et les possibilités de gains sont certes très faibles, mais représentent aussi un risque de développement d'une dépendance aux jeux.

Il faut éviter que l'organisation de ce type de jeux ne devienne une exploitation. Le projet en cours d'élaboration vise à fixer les modalités applicables en cas de jeux offrant un faible gain ou un faible enjeu.

À ce stade, ce projet d'arrêté n'a pas encore recueilli tous les avis nécessaires. L'interdiction des machines de jeu, qui ne relève pas de la loi sur les jeux de hasard et sur lesquelles des mineurs peuvent jouer très facilement, sera proposée.

Ces jeux sont fixés par l'article 3.3 de la loi, à savoir "les jeux de cartes ou de société pratiqués en dehors des établissements de jeux de hasard de classe 1 et 2, les jeux exploités dans des parcs d'attraction par des industriels forains à l'occasion de kermesses, de foires commerciales ou autres et en des occasions analogues ainsi que des jeux organisés occasionnellement, et tout au plus quatre fois par an, par une association locale à l'occasion d'un événement particulier ou par une association de fait à but social ou philanthropique ou par une association sans but lucratif au bénéfice d'une œuvre sociale ou philanthropique et ne nécessitant qu'un enjeu très limité, qui ne peuvent procurer aux joueurs ou aux parieurs qu'un avantage matériel de faible valeur".

Les parties concernées disposeront, toutefois, du temps nécessaire pour se conformer aux dispositions réglementaires.

19.03 Paul-Olivier Delannois (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

20 Vraag van de heer Stefaan Van Hecke aan de minister van Justitie over "het personeelstekort bij de strafuitvoeringsrechtbank van Antwerpen" (nr. 2298)

20 Question de M. Stefaan Van Hecke au ministre de la Justice sur "le manque de personnel au tribunal d'application des peines d'Anvers" (n° 2298)

20.01 Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de vragen over het personeelstekort blijven komen. Nu gaat het specifiek over de strafuitvoeringsrechtbank in Antwerpen.

Binnenkort dreigt bij de strafuitvoeringsrechtbank één van de twee kamers te moeten sluiten. Inderdaad, bij gebrek aan assessoren kan deze niet verder functioneren. Al zijn er slechts twee van de vier plaatsen ingevuld, toch vernam de voorzitter van de rechtbank in Antwerpen dat ze niet vacant zouden worden verklaard. Het gevolg hiervan is dat dossiers voor vervroegde vrijlating slechts door één kamer zullen worden behandeld, in plaats van twee. Het valt te verwachten dat dit grote vertragingen zal veroorzaken, waardoor gedetineerden langer opgesloten blijven.

Het valt sterk te betwijfelen dat het niet vacant verklaren van de twee plaatsen van assessor een besparingsoperatie betekent, vermits dit tot gevolg heeft dat een gedetineerde die in aanmerking komt voor een vervroegde voorwaardelijke invrijheidsstelling langer in de gevangenis verblijft.

Klopt het dat vanaf 1 april 2015 twee van de vier plaatsen van assessor in de strafuitvoeringsrechtbank van Antwerpen niet ingevuld zullen zijn?

Waarom worden deze plaatsen niet vacant verklaard?

Hoe wilt u vermijden dat zulks de werking van de strafuitvoeringsrechtbank in het gedrang brengt?

Verwacht u hierdoor een stijging van het aantal gedetineerden? Over hoeveel bijkomende gedetineerden zou het kunnen gaan?

20.02 Minister **Koen Geens**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Hecke, er komen inderdaad twee vacante plaatsen in de strafuitvoeringsrechtbank te Antwerpen, namelijk één van werkend assessor gespecialiseerd in sociale re-integratie en één van werkend assessor gespecialiseerd in penitentiaire zaken.

De vacante plaats van assessor gespecialiseerd in penitentiaire zaken kon niet met de andere vacatures in het *Belgisch Staatsblad* van 1 september 2014 worden gepubliceerd, omdat de betrokken werkend assessor toen nog geen ontslag had genomen. Deze vacante plaats is dus ontstaan naar aanleiding van een verzoek tot vroegtijdige beëindiging van het mandaat, met ingang van 30 november 2014 's avonds, en niet door het natuurlijk beëindigen van de laatste termijn van vier jaar.

De andere plaats van werkend assessor gespecialiseerd in sociale re-integratie is er gekomen naar aanleiding van de benoeming van de betrokkene tot werkend assessor gespecialiseerd in penitentiaire zaken, wat niet vooraf kon worden voorzien.

De recente benoemingsronde heeft verschillende verschuivingen teweeggebracht van plaatsvervangende en gewone assessoren naar andere materies, maar ook van plaatsvervangend naar werkend. Om een zo efficiënt mogelijk wervingsbeleid te kunnen in stand houden, is het opportuun om te wachten met een publicatie tot er een duidelijk overzicht bestaat van de vacante plaatsen en deze op hetzelfde ogenblik in het *Belgisch Staatsblad* bekend te maken. Het laat ons ook toe om aan de doelgroepen op dat moment een duidelijke communicatie te sturen met de bekendmaking van de vacante plaatsen.

Bovendien is er een bijkomende problematiek, met name dat er onvoldoende laureaten zijn om alle vacante plaatsen binnen de strafuitvoeringsrechtbanken te kunnen opvullen. Dat impliceert dus dat, vooraleer overgegaan kan worden tot een publicatie van vacante plaatsen, een examen moet worden georganiseerd om opnieuw over voldoende laureaten te kunnen beschikken.

Hoewel het geen ideale situatie is, is er een mogelijkheid om die vacante plaatsen tijdelijk op te vullen door de aanwijzing van plaatsvervangende assessoren. Er zijn vier plaatsvervangende assessoren gespecialiseerd in sociale re-integratie en twee plaatsvervangende assessoren voor penitentiaire zaken.

Precies gelet op die mogelijkheid om plaatsvervangende assessoren in te schakelen, zijn er geen redenen om alsnog aan te nemen dat er een stijging van het aantal gedetineerden zou komen.

20.03 **Stefaan Van Hecke** (Ecolo-Groen): Mijnheer de minister, de brief van de voorzitter van eerste aanleg in Antwerpen, waarin hij de situatie schetst, zult u wellicht ontvangen hebben. Hij geeft aan dat de piste om plaatsvervangende assessoren in te schakelen, zeer moeilijk is. Aan drie mandaten van plaatsvervangers is namelijk eveneens een einde gekomen, volgens die informatie. Die assessoren werken bovendien niet fulltime en hebben vaak ook nog een andere job, waardoor het niet mogelijk is om de activiteiten van die plaatsvervangers op te drijven. In die zin is de noodkreet vanuit Antwerpen zeer duidelijk en zeer groot.

Ik denk dat het goed zou zijn om de procedure zo snel mogelijk op te starten, zeker als er ook nog examens moeten worden uitgeschreven, want anders dreigt op 1 april de sluiting van één van beide kamers. Onrechtstreeks zal dat gevolgen hebben voor de gevangenisbevolking, waardoor er zeker en vast ook geen besparing mogelijk zal zijn.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

21 Vraag van mevrouw Kristien Van Vaerenbergh aan de minister van Justitie over "de beslagprocedure" (nr. 2490)

21 Question de Mme Kristien Van Vaerenbergh au ministre de la Justice sur "la procédure de saisie" (n° 2490)

21.01 Kristien Van Vaerenbergh (N-VA): Mijnheer de minister, recent verscheen in *Het Nieuwsblad* een artikel, getiteld "België laat Rus twaalf jaar wachten op zijn miljoenen".

Een Russische zakenman had in 1998 in België een bankrekening geopend waarop een bedrag van 10 miljoen dollar werd gestort. Het Brusselse gerecht liet in 2000 de bankrekening blokkeren na een melding inzake witwassen van de betrokken bank aan de Cel voor Financiële Informatieverwerking. Het strafonderzoek sleepte jaren aan en de betrokkene zou volgens zijn advocaat nooit in verdenking zijn gesteld.

Zijn zakenpartners die met een deel van het geblokkeerde kapitaal een transportbedrijf wilden opstarten, lieten hem door de rechtbank van Moskou veroordelen tot de betaling van een schadevergoeding van 6,7 miljoen euro.

Pas in februari 2012 kwam er een einde aan de strafzaak. De KI sloot het gerechtelijk onderzoek af wegens verjaring van de feiten.

De advocaat van de betrokkene verklaarde in de media enigszins cynisch: "De gretigheid waarmee het gerecht geld afneemt, staat in schril contrast met de traagheid waarmee het het terugstort."

De Belgische Staat werd gedagvaard door de betrokkene. Hij vordert een schadevergoeding van 6,7 miljoen euro van de Staat. Dat is het bedrag dat hij van de Russische rechter aan zijn zakenpartners moest betalen.

Het Hof voor de Rechten van de Mens veroordeelde België in de zaak-Jouan voor een schending van artikel 6.1 van het EVRM. Het Hof was van oordeel dat de betrokkene, die een opheffing van het beslag op zijn rekening vroeg via een strafrechtelijk kort geding, veel te lang moest wachten op het arrest van de KI, dat een uitspraak deed over het beroep tegen de afwijzende beslissing van de procureur des Konings.

Ik begrijp dat u niet kunt ingaan op vragen over een lopende rechtszaak. Het probleem van de overschrijding van de redelijke termijn van de beslagprocedure in strafzaken moet wel worden aangepakt. Om nieuwe procedures tegen de Staat voor de Belgische rechter of het mensenrechtenhof in Straatsburg te vermijden, moeten er maatregelen worden genomen.

Mijnheer de minister, kunt u bevestigen of het probleem van de overschrijding van de redelijke termijn van de beslagprocedure een Brussels probleem is of een nationaal fenomeen? Hoeveel schadeclaims zijn er ingediend bij de burgerlijke rechtbanken in de periode 2010-2014? Hoeveel zaken zijn er in dezelfde periode aangehangen gemaakt bij het mensenrechtenhof in Belgische strafdossiers?

De actuele strafwetgeving bepaalt niet op welke wijze daadwerkelijk rechtsherstel mogelijk is als de rechter vaststelt dat de redelijke termijn van de beslagprocedure is overschreden tijdens het strafonderzoek of de behandeling van de zaak voor de strafrechter.

De betrokkene kan om de opheffing van het strafbeslag verzoeken via een strafrechtelijk kort geding. De kamer van inbeschuldigingstelling van Bergen is van oordeel dat, hoewel de wet hierin niet uitdrukkelijk voorziet, ze in het kader van een dergelijke procedure het beslag mag opheffen als het onredelijk lang duurt. Deelt u het standpunt van de KI?

Welke wetgevende initiatieven zult u nemen om ervoor te zorgen dat het arrest-Jouan van het mensenrechtenhof wordt toegepast in de interne rechtsorde? Dient een betwiste inbeslagneming automatisch te worden opgeheven als de KI in het kader van een strafrechtelijk kort geding nalaat uitspraak te doen binnen de wettelijke termijn van 15 dagen? Zijn er andere correctieven mogelijk?

Kan de betrokkene een schadeloosstelling eisen voor de burgerlijke rechter als hij schade leed omdat hij na

de overschrijding van de redelijke termijn niet kon beschikken over zijn in beslag genomen goederen? Dient de rechter die uitspraak doet over de schadeclaim rekening te houden met het feit dat de betrokkene al dan niet herhaaldelijk naliet om de opheffing van het beslag te vragen via het strafrechtelijk kort geding en zo geen kansen benutte om de schadelijke gevolgen van de onredelijke duurtijd van het litigieuze beslag te doen ophouden of alleszins te beperken?

21.02 Minister **Koen Geens**: Mevrouw Van Vaerenbergh, wat de overschrijding van de redelijke termijn betreft, zoals u weet, kan de rechter, wanneer hij meent dat de redelijke termijn voor de strafvervolgning is overschreden, de sanctie opleggen waarin is voorzien in artikel 21ter van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering. Dat is de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring of een lagere straf dan de wettelijke minimumstraf. De verdediging kan dat in om het even welke strafprocedure in België invoeren.

Uit de veroordeling van België door het Europees Hof in één specifieke zaak kan echter niet worden afgeleid dat er een algemeen verspreide problematiek zou bestaan van overschrijding van de redelijke termijn in het kader van strafrechtelijke beslagprocedures, noch dat die problematiek eigen zou zijn aan een bepaald arrondissement of ressort.

Gelet op het korte tijdsbestek van deze mondelinge vraag kan ik de door u gevraagde cijfergegevens niet bezorgen. Het is niet mogelijk om cijfers mee te delen over het aantal zaken, civielrechtelijk of strafrechtelijk, waarin er een overschrijding van de redelijke termijn werd vastgesteld en in hoeveel zaken de overschrijding van de redelijke termijn werd meegenomen als een beoordelingscriterium bij de straftoemeting. Artikel 21ter van de voorafgaande titel betreft immers een loutere mogelijkheid voor de bodemrechter.

Mijn administratie heeft kennis van een vijftiental zaken waarin er sprake is van een vordering tot schadevergoeding en waarin een burgerlijke procedure werd opgestart voor de burgerlijke rechter wegens overheidsaansprakelijkheid op basis van artikel 1382 wegens de overschrijding van de redelijke termijn, bepaald in artikel 6 van het EVRM.

Er kan ook een indicatie gegeven worden van het aantal zaken waarin België werd veroordeeld door het Europees Hof voor de overschrijding van de redelijke termijn, namelijk een 24-tal, in strafrechtelijke of burgerlijke procedures, waarin de verzoekers beschuldigde, beklaagde of burgerlijke partij waren. België werd bovendien driemaal veroordeeld, in 2007 en 2008, voor de te lange duur van de strafonderzoeken.

Wat uw vragen betreft omtrent de gevolgen van de overschrijding van de redelijke termijn op de in beslag genomen goederen van de verdachte, kan ik u het volgende meedelen.

Er is in de wet geen sanctie opgenomen voor het overschrijden van de redelijke termijn bij een beslagprocedure. Zoals u weet, kan wie geschaad wordt door een onderzoekshandeling aan de procureur des Konings, de onderzoeksrechter of de onderzoeksgerechtigde de opheffing ervan vragen, overeenkomstig de artikelen 28sexies en 61quater van het Wetboek van Strafvordering.

De KI van het hof van beroep te Bergen oordeelde in het arrest van 27 mei 2011 inderdaad dat de inbeslagneming in die specifieke zaak moest worden opgeheven bij wijze van sanctie voor de overschrijding van de redelijke termijn. Deze uitspraak ligt in lijn met de rechtspraak van het EHRM in de zaak-Jouan tegen België, waarin werd geoordeeld dat artikel 6 van het EVRM van toepassing is op de procedures van opheffing van een bewarend beslag dat werd bevolen in het kader van een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek.

Het Hof van Cassatie oordeelde overigens eerder ook in een arrest van 27 oktober 2010 dat de toepasbaarheid van artikel 6 van het EVRM op deze procedure met zich brengt dat de vereiste van een beoordeling binnen een redelijke termijn van toepassing is op elke onderzoekshandeling in het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk onderzoek met betrekking tot de goederen en dat artikel 235bis van het Wetboek van Strafvordering aan de kamer van inbeschuldigingstelling toelaat om ambtshalve na te gaan of de redelijke termijn van de procedure is overschreden. Wanneer de KI wordt gevat in een procedure van strafrechtelijk kort geding, kan ze op basis van artikel 235bis van het wetboek zowel de redelijke termijn van de duur van het gehele opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek, als de enkele beslagprocedure of de redelijke termijn van de duur van de procedure van het strafrechtelijk kort geding beoordelen.

De KI kan de opheffing van het strafrechtelijk kort geding bevelen in voorkomend geval onder voorwaarden, maar ik betwijfel dat de teruggave als een algemene regel moet worden beschouwd. De sanctie van de

teruggave heeft immers als nadeel dat de effectiviteit van de bijkomende straf van de bijzondere verbeurdverklaring die door de rechtbanken in de procedure ten gronde kan worden opgelegd, wordt beknot. Artikel 21ter, tweede lid van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering bepaalt immers in fine dat de sanctie van de overschrijding van de redelijke termijn geen afbreuk doet aan de uitspraak van de bijzondere verbeurdverklaring.

Ook wat de mogelijkheid betreft om een schadevergoeding te vorderen voor de burgerlijke rechter wegens de overschrijding van de redelijke termijn, omdat hij niet kon beschikken over de in beslag genomen goederen, en de beoordeling van het nalaten daarbij van het aanwenden van de procedure van het strafrechtelijk kort geding, is nader onderzoek vereist.

21.03 Kristien Van Vaerenbergh (N-VA): Dank u, mijnheer de minister.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Le **président**: Il est malheureusement 16 h 25. Monsieur le ministre, nous avons convenu de terminer nos travaux à 16 h 20.

Monsieur Massin, reportez-vous vos questions ou préférez-vous les transformer en questions écrites?

21.04 Éric Massin (PS): Je les reporte.

21.05 Koen Geens, ministre: Monsieur le président, je suis arrivé à l'heure.

21.06 Éric Massin (PS): Monsieur le ministre, j'étais en commission des Affaires sociales pour présenter une proposition de loi.

21.07 Koen Geens, ministre: Monsieur Massin, ce n'est pas de votre faute.

J'étais là à 14 h 30 et j'ai dû attendre vingt minutes.

Posez votre question, je vous en prie.

22 Question de M. Éric Massin au ministre de la Justice sur "le retard dans le remplacement d'un juge d'application des peines du ressort de la cour d'appel du Hainaut" (n° 2493)

22 Vraag van de heer Éric Massin aan de minister van Justitie over "de vertraging bij de vervanging van een strafuitvoeringsrechter in het rechtsgebied van het hof van beroep van Henegouwen" (nr. 2493)

22.01 Éric Massin (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, ma question concerne le remplacement du juge d'application des peines au sein du ressort de la cour d'appel du Hainaut.

Il me revient que l'arrêté de nomination est sur votre bureau et qu'il a été signé. Le confirmez-vous?

22.02 Koen Geens, ministre: Monsieur le président, monsieur Massin, la place du juge d'application des peines au tribunal de première instance de Mons a été publiée au *Moniteur belge* le 1er septembre 2014 conjointement avec une place de juge d'application des peines au tribunal de première instance francophone de Bruxelles. Pour chaque place, trois personnes se sont portées candidates, dont deux se sont portées candidates pour les deux places.

Conformément à l'article 259 sexies, § 2, 4°, du Code judiciaire, les juges au tribunal de l'application des peines sont désignés par le Roi sur présentation motivée du premier président de la cour d'appel au sein de laquelle la place est vacante.

Le premier président de la cour d'appel de Mons et le premier président de la cour d'appel de Bruxelles ont présenté le même candidat. Le candidat présenté a été invité à faire connaître sa préférence et celle-ci s'est portée sur la place vacante à Bruxelles.

Le premier président de la cour d'appel de Mons a été informé de ce choix et a été invité à présenter un autre candidat. Une nouvelle présentation est parvenue à mon administration la semaine dernière. L'arrêté royal de désignation sera très prochainement soumis à la signature du chef de l'État.

L'article 80 bis du Code judiciaire prévoit par ailleurs qu'en cas d'empêchement d'un juge au tribunal de l'application des peines, le premier président de la cour d'appel désigne un juge effectif au tribunal de première instance du ressort de la cour d'appel qui y consent pour le remplacer. En cas de circonstances exceptionnelles et après avoir recueilli l'avis du procureur général, le premier président de la cour d'appel peut également désigner un juge effectif au tribunal de première instance du ressort de la cour d'appel qui y consent et qui a suivi la formation ad hoc pour exercer les fonctions de juge au tribunal de l'application des peines pour une période de deux ans ou plus.

Il existe donc bel et bien une possibilité de pourvoir au remplacement dans l'attente de la désignation par arrêté royal d'un titulaire. Je n'ai pas connaissance d'une éventuelle application de cette faculté dans le cas présent. Veuillez encore m'excuser de devoir vous laisser.

22.03 **Éric Massin** (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse. Ce sont les éléments les plus importants pour moi.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

La réunion publique de commission est levée à 16.26 heures.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.26 uur.